

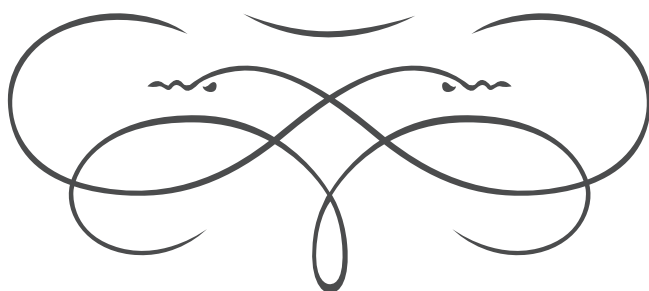
Riigigümnaasiumid

Jõgevamaa Gümnaasium

potentia iuventutis, saeculorum sapientia - pro futuro!

Aastaraamat 2017/18

Väga viis!

Mõni aasta on kohe mõne numbri nägu ja tegu. 2017/18. õppeaasta eriti. Möödub 5 aastat kooli algusest. Lõpetab ja oma teed jätkab Jõgevamaa Gümnaasiumi V lend. Neid ridu kevadel kirjutades on lootus, et abiturientide hulgast viis õpilast pälvivad oma pingutuse eest kuldmedali ja teist sama palju elik viis õpilast saavad õppeedukuse eest tunnustatud hõbemedaliga.

Ja kui Ivo Linna küsib laulus „Viis viimast“, et andeks, kas on veel ruumi, siis pärast V lennu lõpetamist ja koolimajast lahkumist võib öelda, et on küll. Nad on kooli senise ajaloo suurim lend. Igaüks 76-st on omapärane, kordumatu ja eriline mosaiigikild, mis kokku moodustab suure osa kunstiteosest nimega Jõgevamaa Gümnaasium. Nagu tutipäeval sai tõdetud – neid on palju, seega jääme paljust ka ilma.

Panta rhei – kõik voolab. Herakleitos ütles ja meie siin Pedja kaldal Jõgeval teame. Mis see nimi Jõgeva muud kui jõgedevahelist maad tähendab. Ja eks ka kool ole jõgi. Pidevas muutumises ja arengus, sest igal kevadel voolab hulk abituriente maailma, et teha jõesängis ruumi esimese aasta õpilaste voole, kes septembris oma suubumissihti alles kolme aasta jooksul kujundama hakkavad. Saab selleks suudmepaigaks siis rahulik järv, lainetav meri või avar ookean – see on igaühe enda teha.

Aga ei voola ükski jõgi sirgjoones suudmeni. Sel käänulisel teel on toeks ja hoidjaks õpetajate tarkus ja lapsevanemate hool. Ülejäänu on tõesti õpilase enda kätes. Nagu selles vanas budistlikus loos, kus õpilane püüab varblase, hoiab seda selja taga peos ja küsib õpetajalt, kas varblane on elus või surnud. Kui õpetaja ütleb: „Surnud“, siis laseb linnul õhku tõusta. Kui õpetaja sõnab: „Elus“, siis pigistab linnu surnuks. Õpetaja vaatab õpilast ja ütleb: „Vastus on sinu kätes.“

Sõõm hingerahu

Aasta tagasi seisin ülikooli trepil, bakalaureusediplom näpus, ise samaaegselt nuputamas, kuhu see aeg nii kiirelt kadus, sest täpselt samal ajal 3 aastat tagasi seisin ma Jõgevamaa Gümnaasiumi trepil, jättes hüvasti oma kooli, sõprade ja kodukohaga. Südamets pakitses valu, sest sulgus turvalise ja tuttava keskkonna uks, kuid valu kõrvalt ei tohi unustada ka põnevust, sest olin piisavalt küps, et alustada oma unistuste püüdmist.

Sama palju põnevust oli ka täpselt 5 aastat tagasi, kui Jõgeva Gümnaasiumi õpilasesindus viidi vaatama peagi valmivat kooli, mis oli veel paksu ehitustolmu all ning levisid kuulujutud, et renoveerimine ei lähe hästi, sest kui jõutakse midagi ehitada, siis teisest otsast hakkab hoone varisema. Olenemata sellest, et meil kooli valmimise osas suured ootused puudusid, seisime siiski 1. septembril maja ees parklas kõik koos. Alustasime koos uute õpilaste, õpetajate ja juhtkonnaga. I lend oli justkui testlend – kokku pandud kahe kooli õpilastest, uus korraldus õppesüsteemis ja kohustuslik matemaatikaeksam kõigile. Meid visati tundmatusse vette, kus polnud isegi uppumise varianti, vaid kõik pidid ise kaldale ujuma, et seista juunikuus, lõputunnistus käes. Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle viimase hoo omandamiseks uusi väärtushinnanguid, teadmisi ja võimalusi elus ning ma võtsin sellest ka maksimumi, et lennata võimalikult kaugemale.

Enda tiivad sirutasin ma välja põhja poole ning uue pesa punusin Tallinna. Kiirelt õppisin selgeks uued mängureeglid, kuidas näiteks kaotab maakohast tulnud inimene oma positsiooni ja õpib paari kuuga tundma ka enda uut mina. Värske õhk, mida algul tundub nii palju olevat, paneb pea pööritama ja haarab endaga kaasa. Kohale jõudis ka mõte, et selline peabki elu olema – rändamine, elu ja vabaduse nautimine, sest juuri on aega maha istutada terve elu. Ja ei tohi karta, sest pole midagi paremat kui hingata sisse sõõm vabadust. Kuid õhupuudus on kerge tulema ka 400 000 elanikuga pealinnas, sest ühel hetkel jalutavad vastu juba varem kohatud näod, üritused on sarnased ja rutiin on kerge tekkima.

Suur vajadus uue vabaduse ja katsetuste järele lennutas mind mitmeks kuuks Kameruni. Ma ei osanud tunda hirmu eesseiva ees, sest suurem vajadus oli Eesti pinnalt lahkuda. Ekstreemsused pole kõigile, kuid kindlasti õpetavad nad hindama detaile elus, on selleks siis kas pere, sõbrad, soe dušš, Paduveri, Jõgeva või vaikus.

Tulnud tagasi, lubasin mitte kunagi enam Eestimaa pinnalt lahkuda. Taipasin, et tegelikult ei peagi alati minema 8000 km kaugusele, et mõista kodulinna kohta oma südamets. Elades Tallinna kesklinnas keset linnakära, ei suuda mu mõistus mõelda millelegi muule kui vaikusele. Oma vaikuse ja rahu saan tagasi juba rongile istudes, teades, et Jõgeva linn on juba unne suikunud. Kodutee läheb mööda Aia tänavat, lasen sõita mööda oma endisest koolist, sest ma tean, et minu süda oli seal rahul ja see rahu on püsinud jätkuvalt hinges. Mina tundsin ennast Jõgeval ja koolis turvaliselt ning iga inimene peab naasma oma pelgupaika, et saavutada taas rahu, millega siit välja lennati.

Kuidas ma targemaks sain

Mul on Jõgevamaa Gümnaasiumist palju omapäraseid ja lahedaid mälestusi ning seal õpitud kahe aasta peale tagasi mõeldes läheb tuju alati rõõmsamaks.

Olen väga aktiivne inimene. Minu elustiil sai täielikult rahuldatud ka gümnaasiumiaastatel, kus pärast tundide lõppu sai minna Maret Oja poolt juhitud segakoori või meeskoori või isegi ansamblisse. Tegime ka sõpradega bändi Rasked Keldrivatid, millega kooli aktustel ja üritustel esineda saime. Veel sain esitada aktustel kitarriga omaloomingut.

Üheks õpetajate päevaks kirjutasin loo nimega “Meil on Savi”. Kooli tolelaegne direktor oli Alo Savi ning selle loo esitasime kolmekesi kahe klassivennaga. Meenub meeldiv mälestus, kuidas Alo kätt näo ees hoides *facepalm*-poosi võttis ja seda kaua aega hoidis. Õnneks oli lugu pikk ning ta murdis ka lõpuks ning naeris nagu kõik teised. Muidugi ei tea direktor Alo Savi ilmselt praeguseni, et temanimeline lugu Youtube’is 25 000 vaatamist on saanud.

11. klassi lõpus oli vaja kõigil vormistada uurimus või praktiline töö. Mina otsustasin filmida lühifilmi, mille tegevus toimub koolis. Filmi ühes stseenis on hetk, kus minu tegelane ja Juho (klassikaaslane ja osatäitja) tegelane kaklevad ning minu tegelane rammib teise vastu keldrikorrusel olevaid õpilaste kappe. Filmisime seda osa kogu kirega ja muidugi kogu jõuga. Jooksin ja rammisin ja käis võimas pauk ning tagasi astudes nägime, et olime Juhoga kappi number 158 suure nähtava mõlgi ramminud. Korralikud ja eeskujulikud õpilased, nagu me olime, otsustasime, et ei räägi sellest juhtumist kellelegi ja eitame kõiki süüdistusi. Klipp sai hea ning panin filmi kokku. Mida me ei teadnud, oli see, et keldrikorrusel on mitu turva-kaamerat. Veel ei teadnud ma, et kapp number 158 kuulub ei kellelegi teisele kui minu klassijuhatajale Maret Ojale.

Kooli juhtkond leidis kapist mõlgi ja nad asusid detektiivitööd tegema. Samal ajal tuli kätte minu loovtöö esitamine ning ma ei mõelnud üldse sellele, et filmisin üles iseenda kuriteo ning see stseen oli lühifilmi lõppversioonis. Kooli õpetajad ja juhtkond istusid mugavalt auditooriumis ning vaatasid minu filmi, kui järsku jõudis kätte stseen, kus kapile nii oskuslikult mõlk rammiti. Kuritegu lahendatud, süüdlane leitud. Direktor Savi lausus kindlalt, et on ilmselge, kuidas see mõlk kapile sai, aga et mul on võimalus kõigist süüdistustest vabaneda ja kapi kinnimaksimisest pääseda, kui ma oma loovtöö kirjaliku vormistuse väga hästi teen. Niisiis töötasin vankumatult ning vormistasin loovtöö kirjaliku osa võimalikult hästi ja hindajatele meelepäraselt.

12. klassi lõpuaktusel kingiti mulle kapiuks, millel mõlk ja number 158 ning mille peal oli prinditud kaader hetkest filmis, kus ma Juho vastu kappi lükkasin. Õpetaja sai oma kapile uue ilusa ukse ning mina sain targemaks, et kui midagi keelatud teha, ei tohi seda filmida.

Jõgevamaa Gümnaasiumis tundsin, et minu loovus ja aktiivne elustiil leidis rakendust. Tundsin ennast seal hästi ja igal hommikul enne kooli jõudmist tekkis väike ootus, mida toob järjekordne üllatusi täis päev. Õpetajad ja õpilased olid koostöövalmis ning sõbralikud ja mulle jäi oma koolist võrratu mälestus.

Võimalused kui privileeg

Vaadates tagasi gümnaasiumiajale, tuleb kohe meelde valitsev ühtekuuluvustunne nii meie lennus kui ka terves koolis. See tunne on minuga siiani jäänud, sest ühiselt veedetud aastad oma klassi- või koolikaaslastega olid tohutult erilised ning õpetasid palju. Ei saa muidugi ka unustada seda, et just gümnaasiumist sain ma endale kõige lähedasemad sõbrad, kellega on alati vahva meenutada oma kooliaastaid.

Kui ma aga mõtlen sellele, kuidas meist sai nii kokkuhoidev kamp, siis esimesena meenuvad vahvad kooliüritused ning vaimsus. Just erinevad sündmused, nagu salongiõhtud, reisid välismaale, rebastenädalad, spordipäevad, kooli olümpiamängud, jõuluballid ja palju muud, olid need, mis tihtipeale andsid võimaluse millegi nimel ühiselt pingutada või luua uusi sõprussuhteid oma koolikaaslastega. Isegi kui teinekord oli tülikas koolitööde kõrvalt kesken-duda video tegemisele salongiõhtuks või rebasena kulus järgmise päeva kostüümile väga palju aega, siis lõppude lõpuks oli see kõik seda vaeva väärt, sest kogu protsess ongi see, mida me meenutame ka tänaseni.

Eriti vahvad olidki just salongiõhtud, mis andsid suurepärase võimaluse tulla välja kooli-rutiinist ning nautida koolikaaslaste ülimat loomingulisust. Samuti liitis see üritus ka meie enda klassi, sest ühine paanika tingituna ajapuudusest, et videoid filmida või monteerida, oli terve klassi piinarikas mure. Kuid just seesama mure viis meid koostööni, tänu millele saime valmis superlahedad videod, mille üle võib naerda tänaseni. Ka kiitvad naerupahvakad koo-liaulas olid magusaks preemiaks ning tekitasid tunde, et meie klass saab alati kõigea hak-kama.

Tegelikult oleks iga ürituse kohta, mis nende kolme aasta jooksul aset leidis, midagi vahvat öelda ja meenutada, kuid peamine mõte, mis mul alatihti pähe turgatab, on see, kui palju või-malusi meie koolielu meile pakkus. Seda eriti siis, kui võrdleme ülikoolis kursusekaaslastega oma gümnaasiumiaegseid kogemusi või kaasa saadud väärtushinnanguid. Üheks peamiseks erinevuseks ongi tihti sündmuste rikkalikkus või kooli panustamine õpilastesse, milles Jõge-vamaa Gümnaasium kindlasti silma paistab. Iga-aastased reisid Euroopasse tagasid õpilastele laiema silmaringi ja lustlikud seigad, valikainenädalad pakkusid huvitavaid kogemusi, alates matkadest kuni politseikoolini, muusikanädalad tõid kooli põnevaid esinejaid ning pree-miareisid olid tunnustused tublidele õpilastele. Kõik need võimalused on olnud mingis mõt-tes privileeg ning mida vanemaks ma saan, seda rohkem neid väärtustan. Soovin südamest, et ka meie kooli tulevastel õpilastel on sarnased võimalused ning erinevad traditsioonid kestavad edasi, sest need rikastavad koolielu ning annavad tohutult palju juurde. Oli vahva, JMG!

Meeldejäädvad kooliaastad

„On kuskil üks maa, mida keegi ei tea ja ükspäinis kuningad elavad seal...“ Kadri Hundi loodud lastelugu kirjeldab väga hästi meie väikelinna kooli, mis ei ole küll pälvinud palju tähelepanu, kuid kus käivad väga armsad ning siirad inimesed. Rõõm on tõdeda, et tänu nendele inimestele saan oma gümnaasiumiteest rääkida kiidusõnadega.

Nagu ikka, jätavad suure emotsiooni juhendajad. Õnneks sain ma võtta kooliaastatest kaasa, et tähtis on oma tööd teha sama kirega, nagu seda tegid minu õpetajad. See võis olla õpilastega arvestuste- või eksamieelne higistamine või hoopiski igapäevaste õpingute vürtsitamine põnevate filmide, huvitavate teaduskatsete või mõne ilusa võõrkeelse looga. Nende toredate inimeste jaoks oli oluline anda õpilastele ka perspektiivi.

Meeldejäädvad olid ka meie kooliüritused. Igasemestrilisel spordipäeval sai võrrelda oma taset koolikaaslastega staadionil või vahel isegi terviseringil õpetajatega võisteldes. Teisalt töid ka iga-aastased sporditurniirid välja õpilaste omavahelise konkurentsi. Ei omanud tähtsust, kas kümnenдикust rebasekutsikas või suur ja vägev abiturient – võrkpalli-, korvpalli- ja jalgpalliplatsil olid kõik võrdsed. Üritusi, mis polnud spordiga seotud, sai ka korraldada kooli aulas, mis on kurikuulus „suuruse“ poolest, aga vaatamata sellele saime kõik oma üritused korraldatud: häid lambaid mahub palju ühte lauta. Enamjaolt tuli olla õlg õla vastu, aga polnud hullu, kuna kõik olid ju omad. Seal aulas said kõik meie toredad salongiõhtud, aktused ja ka jõuluballid korraldatud.

Muidugi ei saa jätta mainimata kõige tähtsamaid inimesi, minu erilisi kooli- ja lennukaaslasti. Jään ikka ennast kordama, et kui hea meel on tegelikult olla kooli vilistlane eriti kaasvilistlaste pärast. Tavaliselt öeldakse, et pärast gümnaasiumi jäädakse kaugeks, mina olen pigem täheldanud hoopiski, et tuttavat nägu rongis, tänaval, raamatukogus või mujal kohates, on just nüüd eriti jutuainet, millest vestelda. Saab rääkida, kuidas elu veereb, mis on tulevikuplaanid ja naljaga mainida, kui palju lihtsam oli elu gümnaasiumis.

Raske on kirjeldada, kuidas see kool on jätnud minusse oma märgi. Kõige lihtsam on öelda ainult, et kooliperet võib võtta kui oma teist perekonda. Nagu perekondades ikka kombeks, siis mingil hetkel peavad lapsed välja kolima ja oma kirgi ja tähti püüdma minema. „Seikle, aga ära jää võõraks.“ Mõnus on minna, teades, et vajadusel on alati koht, kuhu saab korra tagasi pöörduda, et hinge tõmmata ja ennast koguda.

Direktor koolitrepil

Tulles esimest korda siia kooli, kohtusin ma Alo Saviga sisseastumisvestlusel. Juba sellest hetkest alates tundus ta muhe ja hea suhtleja. Mul oli plaanis minna õppima Hugo Treffneri gümnaasiumi ja Jõgevamaa Gümnaasium oli teine valik. Alo küsis minult: „Miks sa tahad sinna minna? Mis on seal parem?“ See pani mind mõtlema ja ma ei osanudki talle vastata. Ta seletas, et igas koolis on võimalik saada head haridust. Sellele polnud ma niimoodi ise mõelnud. Alates sellest vestlusest on Alo Savi mõtteterad mind asju teise nurga alt vaatama pannud. Läks nii, et ma otsustasin Jõgevamaa Gümnaasiumi kasuks, ja ma pole siiamani seda otsust kordagi kahetsenud.

Direktor on koolis tavaliselt kõige kardetum inimene, kuna enamasti satuvad õpilased tema juurde pahanduste pärast ja direktor ise jääb õpilastele kuidagi kaugeks. Meie direktoriga oli asi vastupidine. Ta seisis hommikuti kooli trepil, tass käes, ja tervitas õpilasi, kui nad kooli tulid. Ka kooli peal vastu tulles kõnetas ta tihti õpilasi. Ta viskas nalja, kuid oli samas väga asjalik ja käitus alati olukorrale kohaselt. Ehkki ta lahkus meie koolist aasta pärast seda, kui ma seal õppimist alustasin, on Alo Savi siiski minu jaoks kõige meeldejäävam inimene Jõgevamaa Gümnaasiumist. Aasta lõpus aktusel ütles ta mulle: „Naatan, sa oled täpselt seal, kus sind vajatakse.“

Gümnaasiumi astudes arvasin, et tulen siia ainult õppima. Mida edasi, seda rohkem sain ma aru, et Alo Savil oli õigus. Hea hariduse võib saada igast koolist, kuid kõik see, mis käib nende kolme aasta juurde ja sind inimesena arendavad, on tegelikult kõige tähtsam. Mul oli palju võimalusi võtta osa koolielust ja ma võin kindlalt öelda, et ma võtsin nendest maksimumi.

Viis aastat viieaastases koolis

Jõgevamaa Gümnaasium saab tänavu 5-aastaseks. Selle juubeli puhul küsitlesime õpetajaid ja administraatorit, kes on meie koolis olnud algusest peale.

Mida te mäletate esimesest koolinädalast?

Urve Olesk: Mäletan, et tehnika saabus laupäeval ja meid kutsuti sellega tutvuma, esmaspäeval oli vaja ju juba tundi minna. Kõik oli uus ja põnev, õpilased ja õpetajad olid vaimustunud uuest majast ja võimalusest siin õppida ja töötada. Kõigeks tuli valmistuda ning plaane tuli rakendada. Kohe oli kiire-kiire ja nii on tänase päevani.

Marge Luhamaa: Asusin JMG-sse tööle alles 23. septembrist, mil koolitöö juba käis. Esimesest töönädalast meenub keeruline maja, mis oli tegelikkuses imelihtne, ja palju erinevaid pilte seintel, mis kõik oli vaja endale selgeks teha. Ka väga sõbralikud ja abivalmid kolleegid ning viisakad ja naeratavad õpilased jäid meelde.

Vello Mägi: Uue kooli loomisega oli nii, et me kandideerisime 2013. aasta kevadel õpetajakohetadele, ise samal ajal veel Jõgeva Gümnaasiumis, Jõgeva Ühisgümnaasiumis ja mujal töötades. Esimesed kohtumised uue direksiooniga olid põnevad ja ootusärevad. Kohe inspireeris see uuendusmeelsus ja teistmoodi kooli loomise idee, millega Alo Savi ja Anti Alasi meiega koostööd alustasid. Tuli luua kogu kooli alustamiseks vajalik dokumentatsioon ja panna paika uut alustel õppekava ja tunniplaan. Kõik õpetajad, kes olid kooli tööle saanud, olid väga aldid kaasa minema uute ideedega: 75-minutilised tunnid, valikainete vaba valimine õpilaste poolt, kahe klassijuhatajaga klassi juhtimine. Kuna esimesel aastal tulid 11. ja 12. klassid täie koosseisuga vanadest gümnaasiumidest, siis oli kohe võimalus tutvuda suure hulga uute õpilastega. Ka õpilaste jaoks olid muudatused ikka väga suured, ja eks nii mõnegi asjaga võttis harjumine aega. Detailselt ma esimest töönädalat ei mäleta, sest me töötasime intensiivselt terve augustikuu, et esimesel septembril kool täie auruga käivitada. Ma väga ootasin kohtumist õpilastega, sest see on kõige põnevam, millised uued huvitavad inimesed tulevad, kellega koos tegutsema peab hakkama.

Maret Oja: Olin üks esimesi, kelle Alo Savi 2013. a vestlusele kutsus. Pärast sain teada, et muusikaõpetaja kohale oligi ainult üks kandidaat – mina. Tööle tulime kõik augusti alguses. Maja oli uus ja lõhnav, mööblit hakati tasapisi sisse tooma, töökohti oli vähe. Ja siis algas iga-suguste paberite tootmine ja uue süsteemi selgeks tegemine. Ooohhh, see oli keeruline! Vaevalt said millestki juba natuke aru, kui tuli uusi ja uusi asju järjest peale... Esimene koolipäev. Vastutus oli suur – otseülekanne toimus ju viies koolis samal ajal. Mina olin eelmisel päeval segakoori kokku kutsunud ja pidanud tõdema, et suvega on viisipidamine ära kadunud. Aga järgmisel päeval kõlas juba palju paremini ja saime kiita ka! Nooruslikku elevust ja hõngu oli maja täis! Siis algasid tavalised õppetunnid. Tutvumine õpilastega. Õpetajad olid juba selgeks saanud.

Anne Jaama: Mäletan kõrgeid ja heledaid ruume, sõbralikke kolleege, säravaid ja pisut ootusärevaid noori. Mäletan sedagi, kuidas olin esimestel nädalatel hädas oma uue tööarvutiga, sest kõik programmid, mida töö alustamiseks vajasin, olid olemas, aga paraku nende kõige värskemad versioonid. Alati, kui oli mingi kujundustöö või dokument vaja kiiresti valmis teha, komistasin mõnele vahendile, mis ei olnud enam selles menüüs, kus teadsin olevat. Kuna olin kogu tööaja käinud ainult 45-minutilistes tundides, tuli ümber teha kõik tundide kavad. Kogu õppesüsteemis oli väga palju uut, see muutis olukorra ühtaegu põnevaks, aga pisut ka ärevaks. Muretsesin, kas saame ikka hakkama nende kõrgete eesmärkidega, mille me enda jaoks suvistel kokkusaamistel seadnud olime.

Kui palju on kool aastaga muutunud?

Urve Olesk: Maja on ju endine, ainult kohvikust tunne puudust. Kõige rohkem aga on õpilaste indu vähemaks jäänud, seda kahjuks ka õpilaste korraldatud üritustel. Nii korralduse kvaliteet kui ka osalejate arv on langenud. Tahaks taas rohkem sära õpilaste ja õpetajate silmadesse ja pühendumust oma koolile.

Marge Luhamaa: Suurim muutus koolis on olnud direktori vahetus. Igal juhul on oma käekiri.

Vello Mägi: Võib-olla väljastpoolt ei paista see muutumine väga silma, aga eks selle uue õppekeskkonna loomine on olnud pidev arenguprotsess ja me oleme oma süsteemi üha täiendanud ja ka uuesti ümber vaadanud. Sisulist tööd, täiendõpet ja muutumist on õpetajate poolt vaadates olnud ikka päris palju.

Maret Oja: Ma arvan, et viie aastaga on õpilaskond muutunud vabamaks, alguses oldi akadeemilisemad. Kellelgi ei olnud ju kogemust sellega, et koolis on ainult gümnaasiumiaste. Kuidagi vaikne tundus kooli kohta. Samas on meil tore see, et ukSED on avatud, ka direktori oma. See annab sellist sõbralikkust ja avatust. Eks iga aasta ole olnud erinev – kõik oleneb ju õpilastest. Kui uued kümnendikud tulevad, siis mõnikord on näha/tunda majas mingeid „uuendusi“, aga sellele reageeritakse kiiresti ja kõik loksab paika tagasi. Õpetajatega kasutame sageli väljendit – nii nagu alati on olnud!

Anne Jaama: Ruumid on jätkuvalt kõrged ja heledad, aga me oleme sellega ära harjunud. Harjunud oleme ka pikemate tundide ja muutunud õppesüsteemiga. Oleme harjunud sellega, et meil ongi hea kool, kus noortele meeldib õppida. Me oleme tõestanud, et hea gümnaasiumi hariduse saamiseks ei pea minema tingimata suurlinna. Paljud sihid, mis nende seadmise hetkel tundusid üsna ulmelised, on muutunud reaalsuseks. Kõik arvutid ja programmid, mis viis aastat tagasi uudisusega segadust tekitasid, on tänaseks juba aegunud ja välja vahetatud. Muutumine on saanud normaalseks osaks meie elus. Nagu maailm muutub, nii peab muutuma ka kool, säilitades mõistliku tasakaalu traditsioonilise ja uue vahel. Isiklikult on mul rõõm sellest, et keraamikaahi töötab ja meil on võimalik ilusaid asju küpsetada.

Millised on olnud eredamad mälestused selle viie aasta jooksul?

Urve Olesk: Eredalt on mees esimene matemaatikaeksam. Olime teinud palju tööd, oli ärev ja väga palav õhkkond – väljas oli 30 kraadi sooja, sees 37 – ning siiani peavad järgmised lennud pingutama, et esimese lennu head tulemust korrata. Ka esimene jõuluball üllatas ja täitis hinge uhkusega. Kõik need 5 aastat on olnud eredad ja meeldejäävad ning loodan väga, et nii ka jääb.

Marge Luhamaa: Minu esimene eredaim mälestus seostub 2013. aasta õpetajate päevaga, mil korraldati väljasõit Voore külalistemajja. Seal toimus Vahur Sepa koolitus loodustemadel ja töötajate ühine koosviibimine väljaspool koolimaja. Olin selles kollektiivis töötanud vaid kaks nädalat ja sain seal inimestega lähemalt tuttavaks.

Vello Mägi: Kogu koolipere kokkusaamised aktustel on olnud väga emotsionaalsed. Koos õpilastega saavutatud silmapaistvad tulemused erinevates projektides: kvantteoorial põhinevate nanolisandite projekt 2015/16. õppeaastal, kus õpilased võitsid kooli tarbeks 900-eurose auhinna, mille eest saime osta spektromeetri, millega saab valgust analüüsida ja erinevaid valgusallikaid võrrelda. Üllatav oli minu esitamine ja valimine Jõgeva linna aasta õpetajaks 2015. aastal. Isiklikult mulle tegid õpilased võrratu kingituse mu 60. sünnipäevaks 2017. aastal, kui Tartu Tamme gümnaasiumi võistlusel “Nupp nokib” pani meie kooli võistkond endale nimeks “Vello Mägi 60” ja nad ka võistluse ära võitsid. See oli õpilaste poolt tavatu ja võrratu idee. Mind on väga sügavalt puudutanud õpilaste võrratud esinemised kooli üritustel ja eriti kevadkontsertidel. Siis ma näen tihti ka nende õpilaste imelist talenti, kes mul füüsikas alati väga ei hiilga.

Maret Oja: Eredamaid mälestusi ma välja tuua ei oska – kõik on omamoodi toredad.

Anne Jaama: Meie esimene jõuluball tuleb kohe meelde. Maja oli täis kauneid noori inimesi. Õpetajatele oli antud korraldus aeg-ajalt läbi jalutada nii garderoobist kui ka tualettruumidest, et jälgida, ega keegi paha peal ole. Üsna varsti sai selgeks, et mure oli asjatu. Meie noored oskavad olla enesekindlad ja lõbusad ka ilma abivahenditeta, nii juba viis aastat järjest.

Minu jaoks on aasta tipphetked uurimis- ja praktiliste tööde kaitsmised. Iga töö, mille taga tajud aasta jagu mõtestatud tegevust, annab tunnistust tuumakast inimesest, kes meie silme all suureks sirgub ja täiskasvanuks saab.

Eriti soojad mälestused on seotud õpilaste korraldatud õnnestunud sündmustega. On päris uskumatu, kui suurelt suudavad noored asju ette võtta. Selles kontekstis tuleb kohe meelde meie noorte korraldatud heategevuskontsert, kuid see ei ole kaugeltki mitte ainus selles reas.

I aasta õpilaste mõtted kevadel 2018

- Esimest koolipäeva ootas hirmuga, sest tundsin aukartust koolimaja ja sellest väljuvate õpilaste ees. See hirm oli asjata. Alates hetkest, mil ma kooli uksest sisse astusin, olen ma seda kooli armastanud. Isegi kui on tulemas mõni hirmus kontrolltöö, olen ma ikka tahtnud hommikul kooli tulla. Üks põhjustest võiks olla need pehmed diivanid, mida ma armastan. Rääkimata sõpradest, klassikaaslastest ja õpetajatest.
- Kuna ma aasta alguses oma klassist mitte kedagi ei teadnud, olin ma väga meeldivalt üllatunud, et mind kohe esimesel päeval omaks võeti. Tulen kooli hea meelega, sest siin on niivõrd toredad inimesed ja vaba õhkkond.
- Tulles põhikoolist gümnaasiumisse, on elu olnud ikka hoopis teistsugune. Alustades sellest, et koolimajas on vaikus. Igaüks tegeleb sellega, mis talle parasjagu meeldib. Mulle meeldib väga, et vahetundides on võimalik oma aega sisustada lauatennise mängimise või malega.
- See aasta on olnud huvitav. Kui tavaliselt on ikka nii, et gümnaasiumis läheb raskemaks ja hinded langevad, siis mul on hinded isegi paremad, mis näitab, et gümnaasiumi ei tasuks karta. Aasta kõige raskem hetk oli füüsika arvestus. See hetk, mil saad pileti kätte ja mõistad, et midagi ei oska, pole just kõige parem. Kuid õpetaja Vello Mägi on väga abivalmis ja kui põhitõed on selged, siis polegi see nii raske.
- Esimesel koolipäeval astusin uksest sisse, vaatasin paremale, vasakule ja siis uuesti paremale, vasakule ning mõtlesin, kus kohas see aula on. Teisel koolipäeval avastas, et aulas on kaks pinksilauda, see oli põnev. Peale esimest kontrolltööd leidsin, et gümnaasium polegi nii hull, pärast teist leidsin, et on ikka küll. Arvestused möödusid stressirohkelt, kuid edukalt. Kolmapäevased loengud olid huvitavad ning peale iga kuulamist tundsin ennast targemana, järgmiseks matemaatika tunniks oli see tunne kadunud.
- Aasta Jõgevamaa Gümnaasiumis on minu jaoks möödunud hästi. Olen selle ühe aastaga arenenud inimesena rohkem kui viimaste põhikooliaastatega kokku. Olen pidanud oma mugavustsoonist välja astuma ning see ongi olnud kõige suuremaks tõukeks mu arengus. Kindlasti on olnud ka raskemaid aegu, nagu arvestused või mõne aine kontrolltöö, kuid ilma raskusteta on võimatu areneda või midagi elus saavutada. Tuleb pingutada ja õppida, et saada hakkama. Paha ei tee ka kübeke õnne.

Parimad võistlustel, olümpiaadidel ja konkurssidel 2017/2018. õppeaastal

13

18. septembril toimusid Jõgevamaa Gümnaasiumi meistrivõistlused kergejõustiku mitmevõistluses.

Neiud:

I koht Marii-Anett Lillemägi (I-klass)	2657p
II koht Theresa Pekka (K-klass)	2486p
III koht Britta Kasela (O-klass)	2372p

Noormehed:

I koht Sander Õunapuu (I-klass)	2670p
II koht Marcus Mardimäe (M-klass)	2359p
III koht Andrias Adamson (M-klass)	1925p

M-klassi, N-klassi ja O-klassi õpilaste seas oli osalusprotsent 100%. Parimaks tunnistati O-klass, kus võistlesid kõik õpilased.

Spordiviktoriini võitis I-klass.

Juhendajad Annika Rüütli ja Rainer Vösaste.

27.09.2017 Kuremaal toimunud jooksukrossi võistlustel esinesid edukalt Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilased.

Auhinnalised kohad saavutasid:

Andra Värnik JT	500 m	I koht
Sander Õunapuu JP	1000 m	I koht
Liisbeth Kesamaa AT	1000 m	I koht
Victoria Zelinski AT	500 m	II koht
Raul-Martin Sirkas AP	1000 m	III koht

Kooli võistkonda kuulus ka vahetusõpilane Roxane Voser, kes saavutas AT 500 m distant-sil 8. koha. Juhendajad Annika Rüütli ja Rainer Vösaste.

Saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG) Tartus I koht

Lauri-Robert Indus, Felix Ranne, Tauri Voolaid ja Ermo Narits.

Saalihokivõistlused (Lähte, HTG, JMG, Nõo RG) Jõgeval I koht

Karoliina Virkus, Kaisa Sikora, Felix Ranne, Andreas Õun, Lauri-Robert Indus ja Ermo Narits.

Jõgevamaa noorte kevadkross Kuremaal

Sander Õunapuu	U20	1000m	I koht
Erko Luik	U20	3000m	II koht
Theressa Pekka	U20	1000m	III koht
Victoria Zelinski	U20	500m	II koht
Andra Värnik	U20	500m	III koht
Birgit Kasela	U18	1000m	II koht
Liisbeth Kesamaa		1000m	III koht

EKSL-i kergejõustiku MV Rakveres

Birgit Kasela – 800 m II koht
 Britta Kasela – 800 m 4. koht
 Sander Õunapuu – kaugushüpe III koht
 Marcus Mardimäe – 100 m 6. koht

Jõgevamaa noorte MV kergejõustikus

Sander Õunapuu	12I	U20:	100 m	II koht
			kaugushüpe	II koht
			odavise	II koht
			400m	I koht
Rasmus Vaher	12I	U20:	kettaheide	I koht
			odavise	III koht
			kõrgushüpe	III koht
Marii-Anett Lillemägi	12I	U20:	odavise	II koht
			kaugushüpe	II koht
			kuulitõuge	III koht
			kettaheide	II koht
Marcus Mardimäe	10M	U18:	100 m	I koht
			kaugushüpe	III koht
Erko Luik	11K	U20:	1500 m	II koht
Andrias Adamson	10M	U18:	kettaheide	II koht
			kuulitõuge	I koht
Holger Saarik	11K	U20:	kaugushüpe	II koht
Neidi Kull	10N	U18:	100 m	II koht
Theresa Pekka	11K	U20:	100 m	II koht
Birgit Kasela	10 O	U18:	800 m	I koht
Britta Kasela	10 O	U18:	400 m	I koht
			800m	III koht
Emili Selgis	11K	U20:	kuulitõuge	III koht
Victoria Zelinski	11J	U20:	800m	I koht
Liisbeth Kesamaa	10 O	U18:	kaugushüpe	II koht
			kõrgushüpe	III koht
Kaisu Saag	11L	U20:	800 m	III koht

Riigigümnaasiumide II jalgpalliturniir Valgas 4. koht

Gerli Sein, Liisi Orav, Roxane Voser, Kerly Roosmägi, Marcus Mardimäe, Raul-Martin Sirkas, Janno Auksmäa ja Ermo Narits.

24.–26. novembril toimusid **Betti Alverile pühendatud XXV luulepäevad „Tähetund”**, kus Jõgeva Liblikapüüdjate lavastus „Kapten Oleander” tunnistati peapreemia vääriliseks. Jõgevamaa Gümnaasiumi L-klassi õpilane Einar Susi pälvis parima meesnäitleja tiitli. Näitlejapreemia sai ka J-klassi õpilane Sten Siirak. Eripreemia täpse ansamblimängu eest pälvis Jõgeva Liblikapüüdja lavastus „Naaber”. Juhendaja Lianne Saage-Vahur.

Inglise keele Euroopa Liidu olümpiaad Best in English toimus internetipõhiselt 30. novembril 2017. a. Olümpiaadil osales 17 612 õpilast 750 koolist ja 29 riigist. Tunnustame õpilasi, kelle töö tulemusena meie kool saavutas 20. koha: Illimar Laanisto (J-klass), Kristjan Variksoo (G-klass), Felix Ranne (G-klass), Diana Sammel (I-klass), Märt Välba (N-klass), Liisbeth Kirsimägi (M-klass), Peep Kolberg (I-klass), Kerly Roosmägi (K-klass), Jasper Jõgi (G-klass), Villu Lillik (I-klass).

Täname Karolina Tupits (G-klass), Jaak Martin Kaarepere (H-klass), Mirjam Vaher (L-klass), Uku Orupõld (N-klass), Karl Taul (H-klass), Jaagup Nael (K-klass), Andra Värnik (G-klass), Egle Saar (N-klass), Anton Belous (O-klass), Hannogert Otti (N-klass), Mary-Heleen Meibaum (M-klass), Theresa Pekka (K-klass), Ander Liivapuu (N-klass), Joel Roomet Raud (L-klass), Kaitel Raik (N-klass), Naatan Johannes Bender (H-klass), Holger Saarik (K-klass), Karlis Sepper (K-klass), Kadi Värnik (N-klass), Kärt Aru (I-klass), Egert Õim (M-klass), Liina Kinks (H-klass), Gerli Sein (M-klass), Jakko Koort (N-klass), Brigita Ottson (N-klass), Triinu Sinimets (I-klass). Juhendajad Maive Kase ja Rita Sildnik

Cambridge Advanced English (CAE) eksam toimus 1.–2. detsembril. Jõgevamaa Gümnaasiumist osales seal 17 õpilast. Neist 6 said C2 taseme: Felix Ranne, Karolina Tupits, Andra Värnik, Peep Kolberg, Naatan Johannes Bender ja Jaak Martin Kaarepere. 9 õpilast said C1 taseme: Karl Taul, Kätlin Muttika, Katarina Sei, Mareeta Ojasaar, Mathias-Henrik Paas, Keiti Djakonova, Liina Kinks, Margit Maide ja Rasmus Vaher. 2 õpilast said B2: Bert Pettai ja Deisi Tihemets. Jasper Jõgi sooritas TOEFL eksami väga heade tulemustega. Juhendajad Rita Sildnik ja Maive Kase.

5. detsembril toimus **Jõgevamaa ansamblite konkurss**. 10.–12. klasside arvestuses pälvis esimese koha Jõgevamaa Gümnaasiumi segaansambel koosseisus Annabel Kallis, Mareeta Ojasaar, Kätlin Visnapuu, Marian Pärn, Gerli Sein, Theresa Tompel, Holger Saarik, Martin Kalm, Egert Õim, Sten Siirak ja Janis Vaht. Juhendaja Maret Oja.

6. detsembril autasustati parimaid noori leiutajaid. G-klassi õpilane Felix Ranne pälvis **õpilasleiutajate riiklikul konkursil** 10.–12. klassi kategoorias oma töö „Keemiliste reaktsioonivõrrandite tasakaalustamise veebipõhine õpikeskkond” eest III preemia (600 eurot) ja TTÜ Mektory tehnoloogiakooli eripreemia. Juhendaja Neeme Katt.

9. detsembril toimunud **piirkondlikul geograafiaolümpiaadil** saavutas I koha Felix Ranne (G-klass), II koha Naatan Johannes Bender (H-klass), III koha Diana Sammel (I-klass) ja IV koha Sander Õunapuu (I-klass). Juhendaja Maire Toode.

20. jaanuaril toimunud **piirkondlikul füüsikaolümpiaadil** saavutasid gümnaasiumiastmes I koha Jasper Jõgi (G-klass) ja III koha Peep Kolberg (I-klass). Täname ka teisi osalejaid Felix Ranne (G-klass), Kerdo Kurs (N-klass), Illimar Laanisto (J-klass) ja Priit Pärn (L-klass). Juhendaja Vello Mägi.

26. jaanuaril toimunud **piirkondlikul emakeeleolümpiaadil** saavutas 10. klasside arvestuses III koha Mary-Heleen Meibaum (M-klass), IV koha Egle Saar (N-klass), V koha Andrias Adamson (M-klass) ning VIII koha Ingrid Laanepere (N-klass). 11. klasside arvestuses sai III koha Kaisu Saag (L-klass), V koha Theresa Pekka (K-klass), VI koha Emili Selgis (K-klass), VII koha Victoria Zelinski (J-klass), IX koha Laura Murakas (L-klass). 12. klasside arvestuses sai I koha Triinu Sinimets (I-klass), II koha Andra Värnik (G-klass), III koha Liina Kinks (H-klass) ning VI koha Deisi Tihemets (H-klass). Juhendajad Merle Ojaments ja Ülle Lääne.

27. jaanuaril toimunud **piirkondlikul keemiaolümpiaadil** saavutas 10. klasside arvestuses I koha Ingrid Laanepere (N-klass) ja II koha Uku Orupõld (N-klass). 11. klasside arvestuses sai I koha Illimar Laanisto (J-klass) ja III koha Priit Pärn (L-klass). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Peep Kolberg (I-klass) ja II koha Felix Ranne (G-klass). Juhendaja Ulvi Tiisler.

2. veebruaril toimunud **Hansenist Tammsaareni võistlugemisel** pälvis J-klassi õpilane Sten Siirak oma vanuserühmas žürii eripreemia. Juhendaja Lianne Saage-Vahur.

3. veebruaril toimunud **piirkondlikul bioloogiaolümpiaadil** saavutas 11. klasside arvestuses I koha Jaagup Nael (K-klass) ning III koha Kirsika Kokla (K-klass). 12. klasside arvestuses pälvis I koha Kärt Vaher (G-klass) ning III koha Keili Lillepärn (H-klass). Juhendaja Sirli Vijar.

6. veebruaril toimunud **õpilasetlejate Jõgevamaa konkurssil** pälvis 10.–12. klasside arvestuses peapreemia L-klassi õpilane Einar Susi. Juhendaja Lianne Saage-Vahur

7. veebruaril toimunud **piirkondlikul matemaatikaolümpiaadil** saavutas 10. klasside arvestuses II koha Joosep Aare (M-klass). 11. klasside arvestuses saavutas esimese koha Illimar Laanisto (J-klass) ja II koha Robin Kool (K-klass). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Jasper Jõgi (G-klass), II koha Peep Kolberg (I-klass) ja III koha Felix Ranne (G-klass). Juhendajad Merge Ivask ja Urve Olesk.

9. veebruaril Põlvas toiminud **õpilasetlejate riigikonkursil** tunnistas žürii Einar Susi laureaadi tiitli vääriliseks. Juhendaja Lianne Saage-Vahur.

10. veebruaril toimunud **piirkondlikul ajaloo-olümpiaadil** saavutas teemas „I maailmasõda” I koha Markus Erik Kompus (L-klass), II koha Joel Roomet Raud (L-klass) ja III koha Jaak Martin Kaarepere (H-klass). Teemas „Eesti 1917–1945” saavutas I koha Sander Õunapuu (I-klass) ja III koha Aina Riisalu (K-klass). Juhendaja Tiit Naarits.

17. veebruaril toimunud **piirkondlikul muusikaolümpiaadil** saavutas I koha Annabel Kallis (G-klass) ja II koha Annabel Saar (H-klass). Juhendaja Maret Oja.

6. märtsil toimunud **talispordipäeval** võisteldi viiel erineval alal: kelguralli, tandemsuusatamine, "rennisõit", pendelteatesuusatamine, "laskesuusatamine". Üldkokkuvõttes saavutas I koha M-klass, II koha G-klass ja III kohta jäid jagama L- ja N-klass.

Spordiviktoriinis näitas kõige paremaid teadmisi O-klass (Anton Belous, Janno Auksmaa, Birgit Kasela, Peeter Luga), II koht L-klass (Anna-Liis Rähn, Laura Murakas, Einar Susi, Markus Erik Kompus, Marian Pärn) ning III koht I-klass (Anton Šteinbacht, Peep Kolberg, Sander Õunapuu, Rasmus Vaher).

Kõige aktiivsema osaluse eest sai eripreemia O-klass (88,8%).

8. märtsil toimunud **piirkondlikul majandusolümpiaadil** saavutas gümnaasiumi vanuseastmes I koha Jasper Jõgi (G-klass), II-IV kohta jäid jagama Egert Õim (M-klass), Marcus Mardimäe (M-klass) ja Ermo Narits (N-klass). Juhendaja Helle Roop

19. märtsil toimus **Nuti-Mati matemaatika 2017/2018 Kesk-Eesti finaali**, kuhu kutsti Jõgevamaa Gümnaasiumist Robin Kool (K-klass), Indrek Tammeväli (I-klass), Egle Saar (N-klass), Jasper Jõgi (G-klass), Neidi Kull (N-klass), Priit Pärn (L-klass), Rasmus Vaher (I-klass), Marten Luhlaid (M-klass), Carlos Aland (O-klass).

Kesk-Eesti meistriks tippspordis tuli Robin Kool.

Rahvaspordi A-grupi meister Marten Luhlaid.

Rahvaspordi B-grupi meister Carlos Aland.

Juhendajad Merge Ivask ja Urve Olesk.

24. märtsil toimusid **Tartu juunioride meistrivõistlused bridžis**. Osales 16 paari, lisaks tartlastele ka noored Jõgevast ja Tallinnast. I koha saavutasid Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilased Jasper Jõgi (G-klass) ja Karl-Oskar Järvela (M-klass). Juhendaja Lauri Naber.

23.–25. märtsil toimunud **XXVII Saaremaa miniteatritefestivalil** pälvis Jõgeva Kooliteater Liblikapüüdja laureaadi tiitli lavastusega „Kõmpa”, osades Andra Värnik, Annabel Saar, Sten Siirak, Einar Susi, Emili Selgis, Janis Vaht, Egert Õim, Kadi Värnik, Georg Sakrits, Kirill Mattitsin, Daniel Aganits ja Argo Pärn. Lavastuse valguse ja heli tegi Kener Sumla. Juhendas Lianne Saage-Vahur. Lavastus pälvis ka õpilasžürii preemia. Näitlejapreemiaga tunnustati Sten Siirakut. Žürii individuaalse eripreemia pälvis Einar Susi. Lianne Saage-Vahur pälvis parima juhendaja tiitli.

12. aprillil toimusid Jõgevamaa Gümnaasiumis **Eesti III meistrivõistlused Nuti-Mati matemaatikas**. 10.–12. klassi arvestuses krooniti Eesti meistriks Robin Kool (K-klass) ning III koha saavutas Indrek Tammeväli (I-klass). Kolmanda liikmena toetas võistkondlikku võistlust Neidi Kull (N-klass), kes individuaalselt saavutas 10. koha. Eesti karikavõistluse finaalis, kus võistlevad võistkonnad, saavutati erikarika grupis III koht. Juhendajad Urve Olesk ja Merge Ivask.

Koostas Nele Graverson

Trimestri tegijad

I trimester

G – Felix Ranne
H – Annabel Saar
I – Kaisa Saluste
J – Illimar Laanisto
K – Theresa Pekka
L – Telper Objärtel
M – Joosep Aare
N – Roxane Voser
O – Britta Kasela

II trimester

G – Jasper Jõgi
H – Külliki Liin
I – Peep Kolberg
J – Rebecca Roots
K – Andra Tooming
L – Anna-Liis Rähn
M – Janis Vaht
N – Pilleriin Kivisikk
O – Anton Belous

III trimester

G – Annabel Kallis
H – Deisi Tihemets
I – Sander Õunapuu
J – Sten Siirak
K – Emili Selgis
L – Priit Pärn
M – Marcus Mardimäe
N – Kadi Värnik
O – Liisbeth Kesamaa

Kooli põhiväärtuste kandjad 2017/2018

VÄÄRIKUS – KERT UIGA on väärikas igas olukorras ja igal pool. Olgu selleks kool, liikluskultuur või koosviibimised väljaspool kooli. On usaldusväärne ja vastutab oma sõnade, valikute ning käitumise eest.

ETTEVÕTLIKKUS – KAISA SALUSTE võtab ette rohkem, kui tavaks on. Vedur, kes veab õpilasesinduse ja abituriumi korraldatud sündmusi koolis. Samavõrra aktiivne ka väljaspool kooli.

HOOLIVUS – AGNES LEA hoolib end ümbritsevast. Jagab lahkelt teistele oma teadmisi ja aitab oma klassikaaslasel. Väga sõbralik, muretseb alati kõigi pärast. Tunneb huvi, kuidas teistel läheb. On valmis märkama, kuulama, mõistma ja abistama.

TERVIS – SANDER ÕUNAPUU – terves kehas terve vaim – sellega on kõik öeldud. Edukas nii spordis kui õppimises.

ISAMAALISUS – ERKO LUIK on kuulunud 6 aastat Noorte Kotkaste Jõgeva malevasse. Ta on võitnud maakondlikke võistlusi, saavutanud häid tulemusi üleriigilistel ja osalenud mitmel rahvusvahelisel võistlusel. Omandanud mitu erialamärki ning sooritanud langevarjuhüppeid. EV 100 puhul heiskas Pika Hermannini torni lipu 2. veebruaril. Õpilasena on Erko soliidne, järjekindel, kohusetundlik, sõbralik, tasakaalukas, mõistev ja abivalmis kaaslane, kellele saab erinevates olukordades toetuda.

Kooli pädevuste kandjad

Kooliaasta lõpuaktusel jagati tunnustust pädevustest lähtuvalt.
Kiituskiri koos meenega „Silmapaistva pädevuse eest ühes valdkonnas“

Kõige selgema minapildiga õpilane 2018 – **Robin Kool** (K-klass). Robin võistleb rahvusvahelisel tasemel, seetõttu puudub koolist, aga õpib iseseisvalt ja tulemuslikult järele; iseseisev, ettevõtlik, peab kinni kokkulepetest.

Kõige sotsiaalsem õpilane 2018 – **Theresa Pekka** (K-klass). Aktiivne kodutütar; Theresa on väga hea ja meeldiv suhtleja, oma arvamusega, julgeb selle ka välja öelda; abivalmis ja usaldusväärne; tunneb huvi erinevate kultuurivaldkondade vastu; osaleb aktiivselt erinevates ettevõtmistes.

Kõige kultuuriteadlikum õpilane 2018 – **Andra Värnik** (G-klass). Suur lugeja ja teatrihuviline, laia silmaringiga, sageli kooli sündmuste korraldajate seas, piirkondlikul emakeeleolümpiaadil II koht, aktiivne kooliteatris Liblikapüüdja, pääses vabariiklikul teadustööde konkursil II vooru ja esines edukalt teadusfestivalil.

Kõige teaduslikuma mõtlemisega õpilane 2018 – **Felix Ranne** (G-klass). Pole palju olümpiaade, kus ta osalenud ei oleks. Oli edukas nii matemaatika, geograafia-, füüsika- kui ka keemiaolümpiaadi piirkondlikus voorus, Euroopa inglise keele olümpiaadil Best in English ning õpilasleiutajate riiklikul konkursil.

Kiituskiri koos meenega „Pikim arenguhüpe“ – **Martin Kalm** (G-klass). Kõigile üllatuseks lõpetab 1. aastal kooli õppima asunud kolmeline noormees gümnaasiumi hinnetega „4“ ja „5“. Ta on abivalmis ja aktiivne, seejuures kooliürituste hing, kes võib südameid oma laulude ja pillimänguga.

Kursused koostöös kogukonnaga

Jõgevamaa Gümnaasiumis on õpilastel võimalus osaleda kursustel, mis loovad soodsa pinnase karjäärivalikute tegemiseks ja toimuvad koostöös kogukonnaga.

Kursus „Õpilased lasteaeda“

Kursuse mõte tekkis arutelust Karikakra lasteaia õppealajuhataja Marge Põdraga, et oleks tore, kui gümnaasiuminoored vahepeal lasteaias lastega tegelemas käiks. Mõeldud-tehtud, pakkusime õpilastele selle valikkursusena välja ja huvilisi oli 30 neidu ja 1 noormees.

Kursuse eesmärgiks on lasteaiaaegade laste õppe- ja kasvatustegevusega tutvumine. Kursusel osaleja saab kogemusi õpetaja abina, lasteürituse korraldajana või abistajana, omandab teadmisi lapse arengu psühholoogiast, tutvub lasteaia tööpõhimõtetega.

Lasteaia Karikakar kollektiivi tagasiside kursusele oli positiivne:

„Lasteaiale on see mainekujunduseks, koostööks kooliga. Lastele vaheldus igapäevastes tegevustes. Õpetajatele on see võimalus vaadata laste tegutsemist teiste inimestega, kaasata õpilasi laste mängu, uute mängude õpetamisse, saada tagasisidet rühmas toimuva kohta. Üldiselt võib kursust hinnata kordaläinuks. Esimese katsetuse kohta nii suure arvu õpilastega said mõlemad osapooled hakkama. Rohkem võiks kaasata sellele kursusele poisse, andes neile ideid, mida lastega põnevad ette võtta, laste jälgimine ja lihtsalt mängimine ei ole neile piisavalt motiveeriv. Väga huvitav oli tutvuda õpilaste tagasisidega, nii mõnigi märkus/soovitus pani personali oma tegevusi teise nurga alt vaatama. Loodame jätkuvalle koostööle!“

Kuna kursus oli saanud väga positiivse kuvandi, siis 2017/2018. aastal kaasasime juba ka lasteaia Rohutirts. Käesoleval õppeaastal said 26 kursusel osalevat õpilast valida, millises lasteaias nad kursuse läbivad.

Kursus „Hariduslike erivajadustega õpilaste toetamine ja õpetamine“

Kursus toimub juba teist õppeaastat. Koostööpartneriks on Siimustis asuv Kiigemetsa Kool, kus õpivad erivajadustega lapsed.

Kursuse eesmärk on HEV (intellektipuudega) õpilaste õppe- ja kasvatustegevusega tutvumine.

Kursusel osaleja saab kogemusi õpetaja või kasvataja abina, õpilassündmuse korraldajana või abistajana.

2016/2017. õppeaastal osales 9, käesoleval õppeaastal 4 õpilast.

Kursuse tagasiside: „Olite väga tublid, hakkajad, osal õpilastest olid soovid kindlamad, teistel ettekujutus tagasihoidlikum. Sai teid n-ö pea ees vette visatud ja üksi tundi jäetud. Loodan, et saite ettekujutuse õpetaja raskest tööst ja õpilaste hariduslikest erivajadustest ja et õpilastega tehakse väga tõsist ja tänuväärset tööd.“

Kursus „Suhtlemine ja koostöö eakatega“

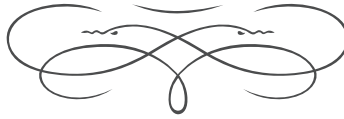
Kursus toimub koostöös Jõgeva sotsiaalkeskusega Elukaar ja kursusel osales 5 õpilast. Kursus avati vastavalt eelmisel aastal tagasisideküsitluses tehtud ettepanekule ja soovile.

Kursuse eesmärk on eakate elu ja vabaajategevustega tutvumine, ühistegevuste korraldamine, toimetuleku toetamine.

Kursusel osaleja saab kogemusi eakatega suhtlemiseks ja koostöö tegemiseks, eakate mõistmiseks, ühistegevuste läbiviimiseks.

Loodan, et koostöö jätkub ja noortel on veel põnevaid ettepanekuid, kellega koostööd teha.

Täname koostööpartnereid: Marge Põdra lastaiast Karikakar, Elle Kase lasteaiast Rohutirts, Tuijo Kүүts Kiigemetsa koolist ja Heli Raevald sotsiaalkeskusest Elukaar.

Itaalia reis

Sel aastal näitas õpetaja Ulvi Tiisler õpilastele lummavat Itaaliat. Reis toimus aprillivaheajal ning Itaalias oli sel ajal mõnusalt soe.

Väljasõit oli laupäeva varahommikul, õpilaste nägudest oli näha, et mitte kellelegi ei meeldinud sellisel kellaajal üleval olla. Kui me olime ennast bussi ära pakkinud, algas sõit Itaalia suunas. Buss muutus reisi ajaks meie koduks, seal veedetud tunde sisustati erinevalt – magati, lauldi, päris mitmel õpilasel oli raamat kaasa võetud. Õhtuti lasti bussi laest alla ekraanid ning vaatasime filme.

Esimesel päeval sõitsime kokku 15 tundi ning hilisõhtul jõudsime esimesse ööbimiskohta Poolas. Kõigi õpilaste rõõmuks oli seal WiFi. Selles hotellis ööbisime ka tagasitulekul. Teise päeva hommikul jätkasime sõitu. Peatusi tehti iga kolme tunni järel, seega teekond ei muutunud liiga üksluiseks. Kui Austria piiril peatuse tegime, tabas meid kuumus – väljas oli 27 kraadi sooja. Austria loodus oli ka bussi aknast vaadatuna imeline ning need, kel parasjagu kõrvaklapid peas ei olnud, said kuulata fotoaparaatide klõpsumist. Ööbimine oli Viini lähedal asuvas hotellis.

Kolmandal päeval jõudsime Itaaliasse. Esimene ööbimiskoht oli Fusina kämpingutes. Seal oli jalutuskäigu kaugusel väike sadam, kust sai praami peale, et Veneetsiasse minna. Veneetsia oli selline, nagu räägitakse – palju vett, inimesi ja soojust ning muidugi imeilus. Itaalias on peaaegu iga nurga peal väike jäätiseputka ning kõik meist sõid vähemalt korra jäätist. Järgmisel päeval asusime teele Toskaana suunas. Vaatasime üle ka Pisa torni ning veendusime – ongi viltu. Kõik said ära teha kohustuslikud torni üleval hoidmise pildid. Toskaanasse jäime kolmeks päevaks, külastasime väikeseid linnu Pienzat ja Montepulcianot. Käisime ka ajaloolises Roomas, kus nägime Colosseumi, valitsushoonet, Hispaania väljakut ja treppe. Seisime tund aega järjekorras, et näha Vatikanis asuvat Peetri kirikut. See oli ootamist väärt. Roomas oli väga palju inimesi ning mõnes kohas oli liikumiseks vaja ennast rahvamassist läbi pressida. Uskumatult palju oli müügimehi, kes otsisid alati võimalusi, kuidas turistidele midagi maha müüa. Tänavad olid kitsad ning buss ei oleks sinna ära mahtunud, seega olime terve päeva jalgel. Rooma linna sisse sõitsime metrooga.

Viimase päeva esimese poole enne pikka sõitu koju veetsime San Marinos, kus saime omal käel uudistada. San Marino asub Monte Titano mäe harjal ning võrreldes Rooma kuumusega oli seal üllatavalt jahe. Igal majal selles väikeses riigis on imeline vaade.

Sama päeva pärastlõunal alustasime koju sõitu. Jõgevale jõudsime pühapäeval veidi enne südaööd.

Arvutimängud tekitavad sõltuvust

Alates eelmise aasta kevadest olen ma kogunud sadu puudumisi. Usun, et paljud on mind näinud A4 lehega ringi jooksmas ühe õpetaja juurest teiseni, lootes saada neid väärtuslikke allkirju, et mul lubataks järjekordselt puududa. Siiski ei ole tegu asjatu puudumisega. Isegi kui arvatakse, et see nii on, siis olen ikkagi tõestanud, et saan ka õppimisega suurepäraselt hakkama.

Põhjus, miks olen nii palju koolist eemal olnud, peitub minu hobis. Kõik sai alguse minu enda toas, kui ma olin alles esimese klassi jupats, ja minu kätte jõudsid arvutihiir ja klaviatuur. Ma avastasin sõprade kaudu arvutimängu nimega „Counter-Strike“, mis tol ajal oli minu jaoks vaid ajaviiteks. Iseenesest on tegu esimeses isikus tulistamismänguga, mis tegelikkuses on vaid vahend tekitada mängijates võistlushimu. Tänapäeval on levinud arusaam, et see võib vaimselt inimest negatiivselt mõjutada, kuid arvan, et see oleneb inimesest endast ja tuleks eelarvamustest kaugemale näha.

Mina märkasin, et minu ja teiste vahel oli märgatav erinevus – ma olin teistest palju parem. See muutis mind veel rohkemgi võistlushimuliseks ning otsisin viise, kuidas ennast proovile panna. Pika aja jooksul tekkiski mul võimalus, kus teistega võistelda sain. Minu oskusi pandi tähele ja sattusin olukorda, kus olin peaaegu sunnitud sõlmima profilepingu. Umbes selline võta-või-jäta-moment. Ma otsustasin selle kasuks, mis tähendas, et minust sai professionaalne arvutimängur, tänapäeval tuntud ka kui e-sportlane.

Mina olen üks praeguse aja noorimaid e-sportlasi, kes nii kaugele on jõudnud, kuid mulle on väga tähtis ka kooli lõpetamine. Paljude teiste vanemate tegijate jaoks on see töö, mis võib kesta üsna kaua. Töö sisuks on meeskonnaga harjutamine ja võistlemine teiste tiimide vastu nii kodus, läbi interneti kui ka üritustel üle maailma. Harjutamine toimub tavaliselt pärast kooli ning kestab vähemalt seitse tundi. Võistlustel ma esindan enda tiimi ning organisiooni Mousesports. Igas meeskonnas on viis mängijat ja treener ning meil on kõik erinevatest rahvusest: eestlane (mina), soomlane, hollandlane, ukrainlane, slovakk ja tšehh. Suhtlus toimub üldiselt inglise keeles.

Hiljuti olen käinud võistlemas Austraalias, Prantsusmaal, Ungaris, Ukrainas ja USA-s. Aastal 2018 on meie tulemused olnud üsna üllatavad, sest tavaliselt oleme turniiridel varakult välja langenud, kuid sel aastal oleme lausa kaks karikat võitnud. See juhtus Ukrainas ja Ungaris, mis tähendas ka muidugi suurt auhinnaraha võitu. Võitmine on üks kõige meeldivamaid osasid, kuid seda on samuti tohtu rahvahulga ees laval mängimine. Austraalias me jõudsimegi rahva ette ning seal oli võistluseks üüritud jäähokiareen, kuhu mahtus üle 6000 inimese vaatama. Tol hetkel muidugi meile kaasa ei elatud, sest pidime mängima austraallaste kodutiimi vastu, mis oli väga pingeline, kuid võitsime. Järgmises matšis langesime välja.

Üheks minu lemmikpaigaks seoses võistlemisega sai Cancun, mis on eksootiline linn Mehhikos. Seal on väga meeldiv keskkond ning mõnus kliima. Cancunis toimunud turniiril jäime teiseks, mis oli väga hea tulemus ja tegi selle paiga veel erilisemaks.

Fännide toetus on ka üks tähtsaimaid aspekte, sest tänu nendele on e-spordi olemasolu üldse võimalik. Laval mängides on mul peas helisummutavad klapid, kuid alati on võimalik natuke fännide kaasaelamist läbi kuulda ja see on väga võimas kogemus. Teine asi on ka autogrammide jagamine, mida ma pean üritustel väga tihti tegema. Tavaliselt palutakse kirjutada näiteks hiirematile, paberile või särgile. Alla kirjutamiseks kasutan ma oma mängunime Ropz, sest turniiridel kasutatakse just seda ning nii tuntakse paremini ära. Kusjuures mängunimi on iga inimese personaalne asi ning see võib olla ükskõik mis. See on põhimõtteliselt hüüdnimi. Minu jaoks on huvitav ka see, et tänaval tuntakse mind ära. Tallinnas ringi kõndides on tihti mind tervitatud ja mulle on edu soovinud täiesti võõrad inimesed, kellele olen oma tegevusega silma jäänud. See tõestab, et olen midagi õigesti teinud.

Maailm on nii kaugele arenenud, et igast asjast saab potentsiaalselt välja kujuneda midagi suurt. Kindlasti ei ole oluline, kust on keegi pärit ja millised on olemasolevad võimalused. Kõik on võimalik. Minu lugu võetakse just üheks selliseks näiteks, sest minust sai peaaegu üleöö niinimetatud staar, kuid selle nimel nägin ka reaalselt väga palju vaeva. Tahan veel mainida, et kirjutan seda praegu 11 km kõrguselt, olles keset Atlandi ookeani. Üritan alati maksimumi saavutada ning praegu tähendab see minu jaoks nii kooli lõpetamist kui ka e-sportlase karjääris järjest kõrgemale tõusmist.

Mul on üks tee

Meil kõigil on oma tee valida. Urban Symphony on Eurovisioonil laulnud: „See on tee, me rändame igavest päeva.“ Tee moodustab väga tähtsa osa meie eluteest, mistõttu ma arvan, et meil kõigil on vaja leida oma tee. Milline on meie tee?

Minu tee on näiteks piparmünditee koos rohelise tee lehtedega. Põhjus, miks ma olen valinud just selle tee, saab alguse teeveest, mis tuleb teekannu keema panna. Seejärel on vajalik, et keegi teeks ära ettevalmistused tee tegemiseks. Tavaliselt teen ma need ise ära ning nende alla kuulub näiteks teesõela sisse teelehtede panek. Üldiselt panen ma ühe teetassi kohta teelusika täie teelehti. Seejärel tuleb teevesi teele peale kallata, lasta tõmmata ning tee ongi valmis.

Õige tee muutub tänapäeva kiires elutempos juba rariteediks, umbes nagu Teet Margna. Teenelised teemeistrid teenivad tee tegemise pealt palju raha, kuid tegelikult teeb teemeistri teenistuse suuremaks üks lisatöö, nimelt teetööd. Tänu meie teemeistritele on meil harva kohatavad jääteed ning põllu- ja külavaheteed, mis pakuvad rõõmu igale teenelisele autojuhile.

Ma arvan, et minu tee oleks sobinud ka Raja Teelele, kes andis Tootsile teele ikka ka teed kaasa. Kindlasti teeks minu tee au ka muistsetele asteekide rahvale, mille teenrid teenisid isandate soove leida õige tee. „Head teed,“ soovib samuti iga teeline endale, kes on oma teekonda alustamas kaugetel teeradadel. Kui teeline näeb enda ees teeservas teeviita, mis teavitab tee peal olevast teemajast, siis võib ta teenitult sisse astuda ning maitsta teemeistrite poolt pruulitud teeseenejooki või jääteed. Teemajas näitab teejuht õige tee kätte ning annab teele teed kaasa, milleks on kuum piparmünditee rohelise tee lehtedega.

Just samuti tuleks ka meil leida siin eluteel oma tee ning nautida selle elamusi.

Pilt tulevikku

Mitmeid aastaid minus küsimus kummitab,
kelleks tahan saada, mis mind huvitab?
Olen segaduses, ei oska kelleltki küsida,
kuidas leiaksin kutsumuse, elusuuna püsiva?
Istudes murelikult voodiserval, märkan,
kuis hele kuma peeglil vaikselt ärkab.
Kumast saab järsku minu peegelpilt,
tunduvalt noorem kui mina – ehk on see mu minevik?

Hakkan peeglist nägema käidud radu,
kõiki elus tehtud rumalaid vigu,
tundub, nagu oleks peegel minu memuaaride ladu,
kus lapsepõlvemälestusi, nii häid kui halbu, on sadu.

Järsku näen, kuidas mälestused kaovad,
valguskiired aastaid juurde toovad,
olen muutunud vanemaks, sirgunud kenaks,
selliseks naiseks, kui on praegu mu ema.

Minu ümber on kõik sõbrad, tuttavad,
väiksed lapsed jooksevad, kuhugi ruttavad.
Mul käes on portfell, kus palju kooliõpikuid –
ehk olen lõpetamas raamatupidaja eriala Mõdrikul?

Saab omaks mulle elu, mida peeglis näen,
ohkan, sest parim hetk on lõpuks käes:
seisan Tartu Ülikoolis uhke lõpetajana,
minust saigi algklasside õpetaja!

Sekundiga sai selgeks kõik, mida nägin,
see on lapsepõlvemälestuste ja soovide vägi,
mis näitab südamele pilti tuleviku rajast,
üht kildu mu südamesoovist – saada õpetajaks!

KUMMALINE MAJA (katkend)

„Soovin kõigile head suvevaheaga!“ lõpetas direktor oma kõne. Tööle läks muusika ning ruum hakkas õpilastest tühjaks voolama. Olin just koolimajast väljunud, kui keegi mind õlast kinni haaras. Tegu oli Priiduga, klassi veidrikuga. Kuigi ta nägi välimuse poolest välja nagu iga teine keskkoolialine noormees, olin ma aru saanud, et temas leidis midagi ebainimlikku, ta justkui oleks teadnud asju, mida keegi teine ei mõistnud. Selgus, et Priidul oli tekkinud idee minna uurima mahajäetud maja, mis kuulujuttude kohaselt pidi kummitama. „Ega sa argpüks ole?“ mõnitas ta mind. Kuigi ma veidike kartsin, nõustusin siiski peamiselt enesetõestamise eesmärgil ideega kaasa minna.

Pärast mõnda aega nõgestes trampimist ning mitmete varisemisohu siltide eiramist oli-megi kohal. Lükkasin ukse lahti, astusin sisse ja minu ees seisis ... pime tühjus. Samal ajal, kui minu silmad hämara ruumiga harjusid, jooksis Priit äkki sõnagi lausumata nurga taha. Kahtlustades, et minu kulul kavatsetakse kurja nalja teha, pöörasin ümber, et lahkuda, kuid krigiseva puu-ukse asemel seisis minu ees kivisein. „Sul pole kuhugi joosta,“ kuulsin selja taga tuttavat häält. Ma keerasin pea aeglaselt kõneleja poole, kuid ei näinud seal mitte kedagi. „Ma olen selle maja vana omanik ning mitmeid aastaid olen ma maskeerinud end elusaks inimeseks, et leida sobiv kangelane, kes alistaks hingede maailma väravahoidja. Kui ülesanne õnnestub, saavad miljonid hinged lahkuda siit vangist, kuid juhul, kui sa peaksid lahingu kaotama, ootab sind surmast hullem saatus.“ Ma mõistsin, et antud olukorrast pääsu pole ning hakkasin sõjaks valmistuma. Kummitus jagas minuga oma lahinguplaani ning seejärel viis minu elu ja surma vahelisse dimensiooni. Minu ees laiutas ehitis, mille tipus asetses portaal hingede maailma. Ehitises veidi ringi vaadates leidsin trooniruumi. Hiiglaslikke uksi lahti lükates tuli väravahoidjalt tervitus – loitsud lendasid otse minu näo poole. Põigeldes tuli mulle meelde hinge õpetus: siin dimensioonis saavad kõik peale surnute hingede maagiast kasutada...

1938. aasta detsember
Hilisõhtul kell 23.38

Tuhmpruunis villriietuses härra istub kirjutuslaua taga. Peerg läidab tuppa õrna valgusevine. Mehe silmist langevad pisarad, mis poevad lauakiude vahele soolduma. Ta kastab sulepea potti ja hakkab kirjutama:

"Mõte on mul väegagi väeti sellest, mis meist peaks edasiselt saama. Me oleme nii sarnased inimesed, kumbki teeb sama tegu – me loome. Säbergused ei saa koos olla. Üks annab kõike endast maailmale. Teine annab kõike endast oma kallile... kuid ühest kannust ei saa igaweste vett kallata."

Viimased sõnad hajuvad õrnalt pruunil paberil. Mees kastab sule uuesti tindi sisse ja jätkab:

"Ma tahan sinuga koos veeta elu, kuid ma näen juba nüüdki, kuidas sina annad maailmale kõike ja mina annan sinule kõike. Aga nõnna me hääbume ju vara. Ma ei taha surres sinust ilma jääda."

Sulg jääb laua peale ning mees vaatab tühja pilguga kirja. Ta on kindel, et naine temast ei hooli, ehkki mees pole naisega mitte sõnagi vahetanud sellest.

Mees istub liikumatult laua taga ja mõtleb, kas saata kiri või mitte.

ATELJEE

*1939. aasta märts, Viljandi
Hommikul kell 9*

Vaikus lasub ateljees. Ainukest heli teeks puitpõrand, kui keegi selle peal kõnniks. Praegu aga on kaks keha liikumatult pinges, kumbki ootamas esimest liigutust.

Kunstnikuhärra tõmbab grafiidiga pruunile paberile ühe ebakindla joone. Tõmbab ka teise. Kolmanda juba enesekindlusega. Ta silme ees külitab ihualasti lühike sale neiu. Naise nahk on hele ning juuksed tumedapoolsed. Nende pilgud ei löiku.

“Kas te võiksite oma käe...” ja jätkab kunstnik lause illustreerimist žestikuleerides.

Modelli asend on paigas. Kui mehe käed ei väriseks, võiks ta pinget õhust lõigata. Naine lamab liikumatult kui kivisse tahutud kuju. Loomehärra silmad tahavad naelduda naise ihu külge pikaks, kuid tal on töö vaja teha.

Möödub peagi tund ja mõni minut peale. Mehe seljatoe najale on heidetud kulunuvõitu pintsak. Naise uudishimu on kerge väsimuse poolt summutatud. Mees tõuseb püsti ja vaatab ainiti naist. Tõmbab kopsu hinge täis ja laseb ohkega välja esimesed sõnad terve sessiooni jooksul:

“Pilt sai valmis.”

Naine tõmbab valge lina ihu ümber ja üllatusärevalt tammub üle puitpõranda. Iga ta pehme samm kõlab kräuksuva põranda all nii stoiliselt ja järsult – lausa väljakutsuvalt. Mees astub sammu kõrvale ja naine ahastab pilti nähes.

“Idealis võtab esimene estamp kolm nädalat. Siis oleks gravüür valmis ning saaksin trüki-kojas tõmmise pressida,” lausub ta ilma igasuguse suvata.

“Loomulikult, võtke nii palju aega, kui kulub,” lausub naine. Ta emotsioonis on rõõm segatud närvilisusega. Mees ootab justkui veel midagi naiselt. Naine taipab:

“Kui palju tasu te nõuate?”

“Kas just raha on see, mida ma sooviks.”

“Mis on see, mida te soovite siis?”

Kunstniku suu ahaneb kitsaks kriipsuks. Ta lööb närviliselt pilgu maha, õrn higi laubal pärlendades.

“Ma... kas teil-” Äkitselt lööb poole sõna pealt ukse lahti keegi võõras mees. Astudes formaalselt paarikesele ligi, purskab ta:

“Kaunis! Lausa imepärane! Härra, te olete ületanud ootusi!”

Võidukalt kahmab rõõmus kuju kunstniku käe ja raputab seda tugeva haardega.

Naine vaatab ekstaasis mehikest ning naeratab õrnalt, kuid tema pales on kube kurbuse-noot.

Külastanud härra ja noor neiu lahkuvad kiirelt, justkui oleks neil pakilisi toimetusi ajada.

Jäänud ilma igasugusest tasust, vaatab kunstnik ähmasest aknast välja. Ta mõtleb sellest naisest ning ta huulelt põgeneb nukker ohe.

KODU

Maa,
kus hõbeäike murrab armutult,
kus puuladvad
tuulekohinaga harmoonia loovad,
kus udu viljapõllul meenutab
esimest armastust,
kus kuu sära
järve pinnal pisara silma toob,
kus naer on kui kallima
puudutus,
kus suvekuumus rannal
paitab,
kus noor süda on valmis
langema oma mulla eest.
Kodu, kus vanemana nutan,
meenutades päikesepaistet,
meenutades kõiki, kes on läinud,
kes jäänud.
Kodu, kus olen viimasel sekundil rahun,
kus ühinen lõpuks tuulega,
tolmuga,
mullaga.

Hingestatus Draamateatri laval

„Ivanov“ on Uku Uusbergi lavastus, mis räägib kolmekümnendates Nikolai Ivanovi elust. Suurest armastusest abiellus ta elurõõmsa Anna Petrovnaga, aga mõned aastad hiljem armastus lahtus. Ivanov oli muutunud, teda ei huvitanud miski. Anna Petrovna oli haige, mis oli põhjustatud arst Lvovi sõnul Ivanovist ja tema suhtumisest. Nikolai armus oma õhtustel käikudel Sašasse, mis süvendas Anna haigust veelgi ja ta suri. Ivanov ja Saša kihlusid. Viimasel hetkel aga ütles Ivanov ära ja pulmi ei tulnud.

Autor Anton Tšehhov oli vene näite- ja novellikirjanik. Ta on küll ennekõike tuntud oma novellide poolest, kuid on kirjutanud ka näidendeid, millel on tavaliselt lootusetu ja kurb meeleolu. Peale „Ivanovi“ on ta kirjutanud näidendid „Isata“, „Kolm öde“, „Kirsiaed“, „Kajakas“, „Onu Vanja“. Kõiki peale „Isata“ on Eesti teatrilavadel mitmeid kordi mängitud ja nüüd viimati oktoobris 2017 esietendus „Ivanov“.

„Ivanovi“ näidendis käsitletakse elulisi teemasid: armastust, rahapuudust, segadust elus ja tundes jpm. Näitlejad, kes seda edasi püüdsid anda, olid peaosaline Indrek Sammul, kes mängis suurepäraselt Ivanovit, Maria Peterson Anna Petrovnana ja Saša osas noor Liisa Saaremäel. Laval oli ka palju teisi tuntud näitlejaid, nagu Aivar Tommingas, Guido Kangur, Mait Malmsten, Ita Ever ja Ülle Kaljuste.

Minu jaoks oli etendus imeline. Iga näitleja võttis oma rolli nii tõsiselt, et seda oli lust vaadata, neljatunnine lavastus läks nagu linnulennul. Isegi kõik väiksemad rollid olid läbimõeldud, Pääru Oja sehkendamist maali kallal jäin ma lummatult vaatama ja tagataustal kaartide mängimine oli väga põnev. Mulle meeldis veel vaikne, kitarri tinistav mees, kes andis oma olemuse nii hästi edasi ja seda ilma ühtegi sõna ütlemata.

Indrek Sammuli esitus oli aga veel parem. Ta mängis oma rolli nii hingestatult, et kui tema äkilised vihahood ja karjumised esile tulid, siis tuli hirm nahka. Tema rolli sisseelamine oli nii tõetruu ja usutav, et ma unustasin vahepeal ära, et ta näitleb. Samad sõnad ka hr Lebedevi kehastavale Guido Kangurile ja Mihhail Borkinit mängivale Mait Malmstenile, kelle esituste suursugusus ei jäänud väga kaugele.

Jahedamaks jättis mind Liisa Saaremäeli ja Kristo Viidingu esitus. Mulle tundus, et nad ei tundnud end laval nii mugavalt nagu teised. Saaremäel tundus ebakindel ja vahepeal rääkis väga vaikselt, aga lõpus, kui pulmad olid, kogus jõudu ja tõusis teistega samale pulgale. Viiding oli aga väga ükskõikne ja oma rolli ta väga ei armastanud. Oma monoloogi lugedes tegi ta seda poole vinnaga, tundus, nagu tahaks ta olla kuskil mujal. Ilmekusest jäi pisut väheks.

Üleüldiselt aga oli lavastus fantastiline. Kujundus, liikuv lava, näitlejad, esitused. Läheksin kindlasti seda veel kord vaatama. Alguses oli küll raske kontekstist aru saada, kui pole näidendit lugenud. Nimed olid venepärased ja läksid meelest ära ja vahepeal oli segadus, kus tegevus toimub. Sellele vaatamata väga hea töö nii Uusbergi kui ka näitlejate poolt.

Mured ja armastus

Tea Lall „Ära armasta mind enam“
Fantaasia, 2016

„Täna lähen ma lendama. Ma lendan siit ära. Ära kurvasta sellepärast. Mu ema palus, et ma teda enam ei armastaks. Aga ainult nii saan ma teda mitte armastada, linnuna ära lennates.“ Nii ütleb Tuule Tea Lalli raamatus „Ära armasta mind enam“. Ta ütleb seda seepärast, et ema, keda ta üle kõige armastab, ei soovi enam temaga tegemist teha. Raamat räägibki keerulistest peresuhetest ja sellest, mis võib juhtuda teismelistega, kelle maailm hakkab kokku varisema ja kes peavad hakkama ise otsuseid vastu võtma. Mida teha, kui koolis kiusatakse ja on ainult kaks sõpra, keda ei taha oma muredega kurnata? Mis juhtub aga siis, kui üks elavate hulgast lahkub?

„Ära armasta mind enam“ on kirjutatud kolme noore vaatepunktist. Gail, Tuule ja Ülane on pidanud leppima raske eluga, kes vähem, kes rohkem. Kõik on omamoodi sarnased, kuid samas väga erinevad. Nende probleemid ja kodune olukord on viinud nad punkti, kus isegi sõpradele ei taheta oma muresid kurta, sest arvatakse, et neil on endalgi raske. Tuule on lapses saadik vanaemaga elanud, teda on õpetatud hoolivaks, targaks ja tagasihoidlikuks. Ta on natukene priskema kehaehitusega noor neiu, kes pole kunagi tundnud vanemate armastust, kuna ema on alkohoolik ning isa surnud. Enne suuri probleeme koolis oli ta silmapaistvate tulemustega õpilane, aga oma ebatavalise vanainimese oleku ja riietuse pärast sattus ta kiusamise ohvriks.

Gail on kõhna kehaehitusega, hooliv, vaikne, fotograafiat armastav poiss, kes peab ema tehtud vigade pärast kannatama. Ta peab toime tulema kodus söögi valmistamise, maja kütmise ja õpingutega. Kolmas oluline tegelane Ülane on võitlejahingega neiu, kes hoolib ainult enda tahtmisest. Ta on hulljulge: kui tuleb tahtmine kodust minema joosta, alkoholi juua, vastu öelda, juukseid värvida või ennast augustada, siis seda ta ka teeb. Kõigi kolme vanemad mõtlevad ainult iseenda heaolule. Gaili emale on oluline raha, Tuule emale alkohol ja Ülase emale mees, kes elab juba pikemalt uue naisega, aga ema üritab teda siiski pere juurde tagasi tuua.

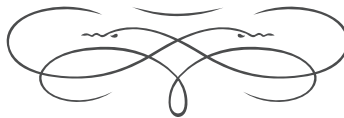
Kõik selle teose karakterid tekitavad palju erinevaid emotsioone. Kõige rohkem kurbust pani raamatus tundma Tuule, kelle elu oli täielikult kildudeks, kuid kes samas oli väike ja armas tüdruk. Ma siiralt loodan, et nii karmi minevikuga noori tüdrukuid on väga vähe või pole neid üldse. Gail, kes on raamatu peategelane ja kelle vaatevinklist on kõige rohkem kirjutatud, ongi see, kes vanadele aegadele tagasi vaatab. Ta pani selle loo kirja oma endise sõbranna Tuule mälestuseks. Gail tegi seda tänu ühele seigale oma elust, mis viis ta tagasi endisesse kodulinna ja lemmikpaika, leides sealt midagi, mis tema süümepiinu leevendas ja tuletas talle meelde nooruspõlve.

Tea Lalli kirjutamisviis on väga huvitav. Ta kirjutab raamatut nii usutavalt ja kaasahaaravalt, et pole aru saada, kas see kõik on juhtunud päriselus või on see väljamõeldis. Lall kirjutab seda mina-vormis ja ei kasuta otsekõnet, mis veelgi rohkem paneb tundma, nagu loeks kellegi päevikut. Raamatu sihtgrupiks võivad olla teismelised või lapsevanemad, sest see on kirjutatud huvitavaks mõlemale vanuserühmale.

Pärast selle raamatu lugemist saan ka mina aru, et jagatud mure on palju parem kui see, et kõike endas hoida. Sõbrad suudavad aidata, mõelda lahendusi, toetada emotsionaalselt ja materiaalselt. Küsin oma sõpradelt tihti, kas neil on muresid, isegi mõnda väiksemat, mis neid ärritab. Ütlen neile, kui tähtsad nad mulle on. See küsimus ja ütlus võib muuta palju, kahju ainult, et selles raamatus see nii ei olnud.

See teos kõnetab kõige rohkem neid, kellel on olnud raske lapsepõlv või palju probleeme vanematega. Kuid see sobib ka neile, kes elavad tavalist rutiinset elu. Raamat „Ära armasta mind enam“ paneb mõtlema ja loodetavasti kujundab inimeste käitumist ümber: õpetab armastama, hoidma, kuulama muresid, kaitsma ja mõistma teisi. Naerusuise noore taga võib peituda üks läbinisti haavu täis isiksus. Mõelgem sellele.

„Me ei tea ju, mis on teisel pool meid. Mina usun, et uued unistused.“

Direktor Priit Põdra

Minister Mailis Reps meie kooli aktusel

Järjekordsed rebased

Rebased mänguhoos

Jõuluballi kuningaks ja kuningannaks krooniti Rasmus Vaher ja Marii-Anett Lillemägi

Maskiballist võtsid osa ka kooli vilistlased Sten Saareleht ja Ruth Nael

Esimese trimestri tegijad

Piirkondlikul füüsikaolümpiaadil osalenud õpilased

Rahvusvahelistel inglise keele eksamitel CAE ja TOFEL osalenud õpilased ja nende juhendaja Rita Sildnik

Emakeeleolümpiaadil osalenud õpilased

Piirkondlikul matemaatikaolümpiaadil osalenud õpilased

Õpilasesindus

Teise trimestri tegijad

Kolmanda trimestri tegijad

Kooli põhiväärtuste kandjad: Kert Uiga, Kaisa Saluste, Agnes Lea, Sander Õunapuu ja Erko Luik

Direktor Priit Põdra ja kooli pädevuste kandjad Felix Ranne, Andra Värnik, Theresa Pekka, Martin Kalm

Võidukas e-sportlane Robin Kool

Robin Kool võistlemas

Jõgevamaa Gümnaasiumi ansambel

Emili Selgis

Meie kooli õpilaste korraldatud heategevus-
kontsert ühendas kogukonda

Heategevuskontserti juhtisid Eina Susi, Daniel Aganits ja Telve Objartel

“Direktor” Bert Pettai

Õpetajate päeva aktusel

Jasper Jõgi
Annabel Kallis
Martin Kalm
Rando Koll
Ainar Laane
Allar Lääne
Eliisa-Marie Mangus
Kätlin Muttika
Ken Nittim
Marjerita Pindis

Felix Ranne
Maarja Rebane
Marek Reiman
Mario Sakarinin
Kaisa Sikora
Hanna-Maria Tennokese
Marita Traks
Karolina Tupits
Kärt Vaher
Kristjan Variksoo

Andra Värnik
Karoliina Virkus
Kätlin Visnapuu
Tauri Voolaid
Annar Õim

Klassijuhatajad:
Silja Piir
Anne Jaama

H-klass

Jõgevamaa Gümnaasium sügis 2017

Naatan Johannes Bender
Hendrik Haaviste
Lauri-Robert Indus
Jaak Martin Kaarepere
Aare Kauss
Liina Kinks
Ilja Kossarev
Külliki Liin
Keili Lillepärg
Kertu Mikko

Fred Nõmm
Mart Oja
Marit Papli
Anett Põldes
Matias Rosin
Annabel Saar
Katarina Sei
Karl Taul
Deisi Tihemets
Maarja Tiits

Theresa Tompel
Kert Uiga
Marion Villak
Andreas Õun

Klassijuhatajad:
Ljudmila Vahtla
Maret Oja

Kärt Aru
Keiti Djakonova
Helina Harend
Hindrek Klaos
Peep Kolberg
Marii-Anett Lillemägi
Villu Lillik
Margit Maide
Triinu Margens
Mareeta Ojasaar
Mathias-Henrik Paas

Bert Pettai
Taavi Pillesaar
Angro Raja
Elen Riiman
Kadi Rosenberg
Kaisa Saluste
Diana Sammel
Triinu Sinimets
Anton Šteinbacht
Janek Zarin
Carmen Taavet

Indrek Tammeväli
Mari-Liis Toomemägi
Rasmus Vaher
Andreas Vilt
Sander Õunapuu

Klassijuhatajad:
Nele Graverson
Annika Rüütli

J-klass

Kati Antonova
 Merit Birnbaum
 Laura Ikmelt
 Elise Jõgi
 Jaanika Kiisel
 Mirella Kikerpill
 Hanna-Liina Kirsipuu
 Illimar Laanisto
 Agnes Lea

Reili Lopp
 Raikki Luik
 Raili Mikko
 Karlis Nittim
 Aive Paas
 Rebecca Roots
 Sten Siirak
 Victoria Zelinski
 Joonas Tiho

Karoliine Tiik
 Anette Truus
 Hendrik Vikkat

Klassijuhatajad:
 Ulvi Tiisler
 Riina Reimand

Angelina Kalinina
Johanna Kalme
Greete-Liis Kalmus
Anna-Krete Karv
Liisa Kase
Kaijo Keek
Kirsika Kokla
Robin Kool
Hanna Kuusvere
Erko Luik

Jaagup Nael
Theresa Pekka
Marit Poolen
Kristiina Päll
Alari Remmelg
Aina Riisalu
Kerly Roosmägi
Holger Saarik
Emili Selgis
Karlis Sepper

Andra Tooming
Keidi Uiga
Kristin Veri
Karen Õun

Klassijuhatajad:
Merle Ojamets
Maarika Nahkur

L-klass

Aile Juvanen
Kaimar Kalm
Anna-Maria Kazakov
Markus Erik Kompus
Aare Krüüts
Birgit Lill
Laura Murakas
Knut Nuudi
Telper Objärtel

Kerli Pärn
Marian Pärn
Priit Pärn
Joel Roomet Raud
Anna-Liis Rähn
Kaisu Saag
Monica Sakkool
Karin Britta Suimets
Einar Susi

Mirjam Vaher
Mari-Liis Valk
Agnes Värk

Klassijuhatajad:
Maive Kase
Vello Mägi

M-kläss

51

Joosep Aare
Andrias Adamson
Karl-Oskar Järvela
Liisbeth Kirsimägi
Grete-Johanna Koll
Marten Luhalaide
Marcus Mardimäe

Mary-Heleen Meibaum
Liisi Orav
Sirelin Piirson
Grete Poolen
Gerli Sein
Kener Sumla
Hanna Liisa Kärolin Tikerbär

Karmen Tänav
Janis Vaht
Egert Öim

Klassijuhatajad:
Merge Ivask
Rainer Väsaste

N-klass

Armo Ivask
Pilleriin Kivisikk
Jakko Koort
Neidi Kull
Kerdo Kurs
Ingrid Laanepere
Romet Liin
Ander Liivapuu
Kati Mändoja
Ermo Narits
Egert Oja

Sirelin Oja
Uku Orupõld
Hannogert Otti
Brigita Ottson
Martin Pent
Ines Pütsepp
Kaitel Raik
Karl-Martin Raudsepp
Marten Rändoja
Egle Saar
Siim-Sander Sarap

Sander Sooväli
Berit Truuts
Markkus Viik
Roxane Voser
Märt Välba
Kadi Värnik
Grete Õismets

Klassijuhatajad:
Rita Sildnik
Tiit Naarits

0-klass

53

Carlos Aland
Janno Auksmaa
Anton Belous
Mariliis Bender
Deivid Joosua
Birgit Kasela
Britta Kasela
Liisbeth Kesamaa

Ergo Kruuse
Annabel Kukk
Peeter Luga
Merlyn Mey
Sirli Oras
Sander Ploom
Oliver Pohlak
Laura Randkivi

Lele-Riin Salus
Raul-Martin Sirkas

Klassijuhatajad:
Urve Olesk
Neeme Katt

Õpetajad, töötajad

Priit Põdra
 Anti Alasi
 Margit Alliksaar
 Terje Domaškin
 Nele Graverson
 Merge Ivask
 Anne Jaama
 Maiu Kaarjärv
 Maive Kase
 Neeme Katt

Marge Luhamaa
 Ülle Lääne
 Vello Mägi
 Tiit Naarits
 Maarika Nahkur
 Viktor Nõmm
 Maret Oja
 Merle Ojamets
 Urve Olesk
 Kristiina Orm
 Silja Piir

Riina Reimand
 Helle Roop
 Annika Rüütli
 Rita Sildnik
 Ulvi Tiisler
 Maire Toode
 Ljudmila Vahtla
 Sirli Vijar
 Rainer Vösaste
 Andreas Suurkuusk

Meie kooli V lend

G-klass

Jasper Jõgi

Jasper on ärimees ja staarinvestor, lisaks Instagrami-kuulsus. Uskumatu inimene, kes on andekas, intelligentne, viisakas, tegus, sotsiaalne ja humoorikas samal ajal. On endale püstitanud selged eesmärgid ja nende saavutamiseks teinud kooli ja paljude olümpiaadide kõrvalt tohutult lisatööd – imetlusväärne õpilane. Tänu oma sihikindlusele on juba praegu edukas, kuid jõuab veelgi kaugemale. Niisama passida talle ei meeldi. Kõva käsi majanduses ja tark rahaasjades. Samas ka jõuksivend – tõeline karu suurte musklitega. Liigub ringi oma ustava rallika Volkswageniga. Alati viksilt ja viisakalt riides, tõeline *fashionista*. Kuigi ta võib vahel näida egoistlikuna, ei ole see üldse nii – Jasper on väga sõbralik ja abivalmis.

Annabel Kallis

Annabel on ülimalt musikaalne, suurepärase lauluhäälega ja armas neiu. Saab kõigiga hästi läbi. Oskab mängida flööti, laulab nii kooris kui ka solistina, lisaks tantsib – väga kultuurne neiu. On enda hirmust üle saanud ja julgeb rahva ees esineda. Ta on väga jutukas ja tore naaber nii tundides kui ka kooris. Abivalmis, lahke, sõbralik ja kena tüdruk. Tihti võib teda leida eesti keele klassi tagumises pingis Annariga kommi nosimas. Särav ja rõõmsameelne neiu. Annabeli kirjutatud laul muutis meie tutipäeva aktuse kordades eriliseks. Martiniga nagu sukk ja saabas.

Martin Kalm

Martin on igal peol kidramees, ta on meie klassi rokkstaar, kellel on ikka mingid ärikõned, mille tõttu kaob tunnist mitmekümneks minutiks ära. Isiklikud huvid on Martinil alati esikohal. Armastab muusikat teha, laulda, pilli mängida, osaleb koguni bändis. Kitarr on tal alati käepärast. Klassi muusikahing. Martin on sõbralik ja mõistev, empaatiline, heasüdamlik ning alati positiivne. Väga vastutulelik ja avatud inimene. Kui temaga kõneled, siis ta alati naeratab. Lisaks on Martin kohviku toidutalongidest tõsise valuuta teinud. Klassikollektiivis tõuseb esile vaimukate sõnavõttudega. Ta on sedasorti inimene, kes end igast olukorrast välja rääkida oskab. Tulevane Jaagup Kreem. Me veel kuuleme temast.

Rando Koll

Rando on klassi driftikunn. Lööb laineid ema Škodaga. Mata kodutöö on alati „tehtud“. Särab vahel inglise keele tundides enda uuenduslike hääldusviisidega. Merge Ivaski ja Rita Sildniku kindel lemmik. Noormees saab ka õpetajatelt pidevalt tähelepanu. Ta on jõmmivend, naljamees, alati jutukas ja rõõmsameelne. Rando on huvitava huumorimeelega. Klassivennad peavad teda positiivseks jõusaalipartneriks. Ta on sedasorti noormees, kes end igast olukorrast välja keerutab.

Ainar Laane

Ainar on sõbralik, tore ja rõõmsameelne, mistõttu on temaga hea juttu rääkida. Suhtleb kõigiga, oskab hästi gruppi sulanduda. Lahe ja positiivne sell, kellel on alati nägu naerul. Salongiõhtul laineid löönud filmikese staar Punahabe Aintsumees. Tema lustlikust soengust turritavad tihtipeale välja väikesed sarvekesed, mis ka kõige hallimas argipäevas naeratus suule võluvad. Massiivne habe on tema *trade-mark*. Nagu õpetaja Ülle välja tõi: meenutab Carl Robert Jakobsoni. Leedu reisil aga võlus Poola neidusid, kes leidsid ta sarnase olevat Harry Potteriga. Ainar on ka *gamer* ja *masterchef*, kelle firmaroaks on põhjakõrbenud *mac and cheese*. Ta ei võta elu liiga tõsiselt.

Allar Lääne

Allar sai klassis esimesena juhiloa ja tänu sellele ka palju sõpru. Tundub, et tal on olemas ka juhiomadused. Allar on suurepärase kaaslane rühmatöös, kus toob alati välja häid mõtteid ja olulisi fakte. Aeg-ajalt liigub ringi elegantse Subaruga. Keni teine pool. Ta ei ole klassis esiplaanil, kuid on sõbralik ja positiivne, jutukas, naerusuine ning hea vestluskaaslane. Asjalik ja laia silmaringiga noormees. *Wannabe* poliitik/ärimees. Enne sureks, kui läheks ajateenistusse. Peab end Rakke parimaks kossuässaks. Allaril on ilusad silmad. Poliitikaga kursis, inglise keelega mitte nii väga.

Eliisa-Marie Mangus

Eliisa-Marie on üldiselt vaikne, kuid kui sõna võtab, siis seda väga sisukalt ja arukalt. Korralik, armas ja tore neiu – koolitüdruk nagu kord ja kohus. Lemmikloomasõber, tal on ka palju koerapiltidega pinaleid ja oma koer, kellega jalutamas käib. Sõbralik, rahulik ja abivalmis klassiõde. Alati koolis kohal. Tagasihoidlik ja vaikne, kuid selle vaikuse taga pidi kuuldavasti olema tugev iseloom.

Kätlin Muttika

Kätlin on väga asjalik ja laia silmaringiga neiu, tal on perfektne hääldus inglise keeles. Kätlin on väga julge ja avaldab alati arvamust, valmis kohustusi enda kanda võtma ja täidab neid alati maksimaalselt. Arhitektuurihuviline, joonistab väga hästi, kunsti asjatundja. Meeldib anime-multikaid vaadata. Lõbus klassiõde, kes ei karda erksaid toone kanda. Oskab mõnda jaapanikeelset sõna. Korvpallis on nobe. Ütleb, mis mõtleb. Kätlin on tubli, abivalmis ja sõbralik. Lisaks on tal ka väga ilus käekiri.

Ken Nittim

Ken on vahva ja huvitav klassivend, kes mõjub väga positiivselt. On sõbralik, avatud ja naljakas, hea vestluskaaslane. Ken on Rakke tänavakihutaja, kelle Golfis peitub võimas 1500W Alpine *subwoofer*. Kui kakleb, siis ainult lumememmedega. Kõige ägedam bridžipartner, kellel on kõige ägedamad viisid kaartide laudapanekuks. Siiras ja muhe mees. Üks Rakke trio liikmetest, alati koos Allariga. Tema vägiteod ei lähe meelest.

Marjerita Pindis

Marjerita on vaikne, kuid kui räägib, siis puhast kulda. Suurepärase jooksukaaslane, kellega saab elu üle arutleda. Tegelikult on tal pöörane pool ka olemas: väga vesi, sügav põhi. Marjerita on alati positiivne ning naerusuine, väga töökas, kohusetundlik ja asjalik. Vajadusel pakub abi. Armastab kasse ja teisi armsaid tegelasi. On suure südamega ning väga sõbralik ja tore. On muretu ning lõbus, väga arukas igas õppeaines. Vahel tüdineb rutiinist, kuid on väga tasakaalukas. Tark ja ilus, väga meeldiv, hooliv ja tagasihoidlik. Kindlasti kõrge lennuga.

Felix Ranne

Felix on tark mees ja ka kõige väärikum õpilane. Kooli Facebooki lehel võib teda näha iga teise pildi peal. Iga tema sõna on väga kaalukas. Felixil on selge maailmavaade ja ta on juba väljakujunenud isiksus. Ta oli õpetaja Ritale tundides alati meeldiv vestluskaaslane. Felixil on teadmisi igal alal, kuid ta on tohutult andekas eelkõige reaalinetes. Olümpiaadihunt. Samas ei pea ta vajalikuks hullumeelset tuupimist ja on toonud kõrged kohad olümpiaadidel puhtast intelligentsist.

Maarja Rebane

Maarja on kõige ägedam ja nunnum Repsu. Ta on pisikest kasvu, kuid oskab end märgatavaks teha. Maarja on väga armas ning ilus inimene. Lisaks ka tore teenindaja ja muidu vahva neiu. Ta on stiilne ja moekas. Maarja on väga sotsiaalne, tal on palju sõbrannasid. Hoolib lähedastest, on tark, ettevõtlik, põhjalik, töökas, tore reisikaaslane. Samas sõbralik, vastutulelik, tore, positiivne ja peaaegu alati rõõmus. Vabal ajal meeldib väljas käia ja elu nautida.

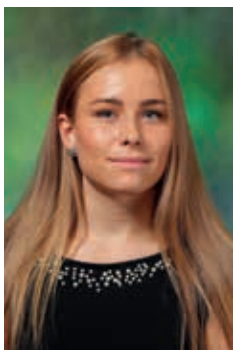
Marek Reiman

Marek on aktiivne väljaspool kooli. Marek on klassi naljahammas, alati positiivne. Teeb toredaid nalju, väga toreda huumoriga. Mees, kes julgeb enda arvamuse välja öelda, isegi siis, kui see on kõigi teiste omast erinev. Edastab selgelt õpilaste seisukohti ka õpetajatele. Eelistab õpetajatega töötades säilitada pigem eneseuhkust kui kasutada diplomaatiat. Ülimalt otsekohene noormees, vahel äkiline. Võib tunduda õel, kuid tegelikult on suheldes sõbralik ja naerab palju. Hoiab inimesi, kellest hoolib, ja on suurepärane *life coach*. Marek on väga hea jalgpallur, koguni JmG väravakütt, lisaks pinksis tugev.

Mario Sakarinin

Mario on meie sõbralik vegan. Istub alatihti klassi tagumises otsas üksikus pingis. Oma klassi vastu armas ja hea ning soovib, et meie kollektiiv oleks ühtne. Temale kuulub tihtipeale klassi klouni tiitel. Naerutab enda esitlustega tervet klassi. Näeb välja nagu Ameerika gangster, lisaks ischakanud kossuäss. Mariol on väga hea kunstimeel, ta on aus ja avatud inimene.

Kaisa Sikora

Kaisa teeb ja jõuab. Teeb kõike hinge ja südamega. Tohutult töökas, üritab pidevalt oma tulemusi parandada. Alati hästi hoolas, südikas, edasipüüdlik ja uudishimulik. Võtab aktiivselt osa igast tunnist. Januneb teadmiste järele. Inimene, kes julgeb asju küsida ja küsib neid ka siis üle, kui kõik on juba puust ja punaseks tehtud. Küsib, kui ei mõista, ja küsib, kui tegelikult mõistab, seetõttu saavad ka klassikaaslased asju üle korrata ja tihtilugu on Kaisa küsimused palju õpetlikumad kui õpetaja jutt. Ilmselt klassi kõige sõbralikum ja soojem, südamlikum inimene, rahuliku loomuga. Väga aus ja avameelne vestluspartner, sügava analüüsivõimega ja siiras. Vaimselt väga küps neiu. Kaisa on veel optimistlik, entusiastlik ja ambitsioonikas inimene. Alati energiline ja lõbus. Tervisliku ellusuhtumise ja eluviisiga.

Hanna-Maria Tennokese

Hanna-Maria on kõige ägedama hobiga tüdruk – mototšikk, kes sõidab *quadi*. Mängib ATV-ga kossu. Välimus on petlik: ta on väike, aga väle. Võistlustelt toob ikka karikaid koju. Meestel jääb kindlasti pilk peale, kui Hanna esikohti rebib. Lisaks on tervisliku toitumise ja eluviisiga, nii mõnelgi öhtupoolikul võib teda kohata jõusaalis. Hanna on väga stiilne ja tema säravad paksud blondid kiharad on kadestamist väärt. Näeb alati suurepärase välja, tõeline printsess! Hanna-Maria on hea suhtleja, vaimukate ja julgete ütlemistega. Tihti kuuleb teda ja Karoliinat naemas. Kohusetundlik ja asjalik neiu. Matemaatikas megaaju.

Marita Traks

Käib koolis nagu kuuvarjutus, kuid saab siiski kõik tegemised tehtud. Marita on tagasihoidlik, vaikne ja vaoshoitud, kuid lähemalt vesteldes väga armas ja soe inimene. Suheldes tuleb välja tema teine pool. Vaga vesi, sügav põhi. Kuigi kooli väga ei jõua, mõikab ikkagi kuidagi matemaatikat. Teeb tihti matemaatikaülesandeid, kui vaba aega on, või vahel isegi kui ei ole - tundide ajal. Koolis väga vaikne, kuid väljas on asjad hoopis teisiti. Lahe, armas ja tore neiu, kohati unelev.

Karolina Tupits

Karolina on tõeline *fashionista*, kes kannab kõik, mis selga paneb, enesekindlalt välja. Trendikas, ilus, tark, sportlik. Tegeleb tennisega. Karolina on klassis ilmselt ainus, kes vene keelt päriselt oskab. Ta on üldse võõrkeeltes andekas. Karolina on asjalik, otsekohene ja produktiivne. Laia silmaringiga neiu, väga hea argumenteerija. Enamasti vaikne, aga kui midagi ei meeldi, siis ... Karolinaga saab kõigest rääkida. Talle meeldivad loomad, kuid eriliselt armastab jäneseid. Teda tasub tundma õppida, tegu pole igava isikuga. Karoliinat pildistades saab alati *meme*-materjali. Ta on lõbus ja ei karda seiklusi. Karolinal on rohkem huvi ja julgust sõjaväe vastu kui enamikul poistel. Lisaks on tegemist suurepärase klubi- ja reisikaaslasega.

Kärt Vaher

Tema kohta kehtib: „*Be smart, look smart.*“ Kärt on väga tugev just loodus- ja täppisteadustes, eriti kõva käpp bioloogias. On ka olümpiaadidelt kõrgeid kohti noppinud. Tubli ja arukas klassiõde. Teeb matemaatika kodutöid väga korralikult ja päästab sellega tihtipeale klassikaaslased. Kärt on naturaalselt ilus, tal on pikad, kaunid ja tugevad juuksed. Ütleb vähe, aga kui ütleb, siis selgelt ja põhjusega. Kärt aitab alati, kui küsida, ja on üldse sõbralik ning empaatiline. Ta on pidevalt Facebookis või 9GAGis. Tuleb tihti põnevate ideede peale. Kärt armastab kasse. Järgmine arhitekt.

Kristjan Variksoo

Robot maker entusiast. Tema keeleks on sarkasm ja kaaslasteks robotid. Kristjan on meie päris oma Rakke robootik, kellel ei jää ükski küsimus vastuseta. Kristjanil on iga asja kohta oma arvamus ja ta suudab igal teemal pikalt rääkida. Ta on julge ja ei karda oma mõtteid välja öelda või vastuseid pakkuda. Aastatega on aina julgemaks muutunud. Suudab ka vahel olukorra piinlikuks muuta. Ta on väga loogilise mõtlemise ja laia silmaringiga. IT-geenius – Kristjaniga ei tasu tüli kiskuda, häkib veel Facebooki konto ära. Könnib alati väga sihhipäraselt ja sirgjooneliselt. Vallutab robootikaga tulevikku.

Andra Värnik

Andra on inimene, kes klassi ühtselt kokku seob. Kui on vaja midagi ära teha, siis Andra ikka teeb. Ta on klassi eestvedaja – kõige kasulikum inimene. Andra on väga ilus, kauni naeratusega, sõbralik, tore, võluv, väga innukas ja motiveeritud, ettevõtlik ja tegus, kultuurne, sõbralik, tore, heasüdamlik, alati rõõmsameelne. Tal on imeiline võime seletada asju nii, et on kõigile arusaadav. Klassi kõige targem tüdruk, väga abivalmis. Eesti keeles ja kirjanduses kõige teravam pliiats, vahel toob ka jooksmises medaleid. Andekas neiu, ei karda esineda – temast saaks hea näitleja.

Karoliina Virkus

Karoliina ei ole kohe kindlasti “nagu need teised tüdrukud”. Ta on väga lõbus ja spontaanne neiu. Lisaks on Karoliina aus, otsekohene ja realistlik. Toob sõbrannasid vajadusel maa peale tagasi ning toetab rasketel hetkedel, hoiab oma sõpru. Annab head nõu nii eraelus kui ka jõusaalis. Karoliina on rõõmsameelne, kõva häälega, jutukas ja naerab palju ning kõvasti. Sõbruneb väga kiiresti, on avatud ja meeldiv vestluspartner. Seisab julgelt enda põhimõtete eest. Vaimselt teistest mõned aastad ees. Väga aktiivne neiu ja ei armasta niisama passida, tegeleb pidevalt erinevate huvitavate asjadega. Ilus inimene nii seest kui ka väljast. Muljetavaldav loomulik ilu. Oskab välja näha nagu tõeline daam.

Kätlin Visnapuu

Kätlin ehk Kät on meie klassi näitleja ja *youtuber*. Väga jutukas tüdruk, kes ei karda oma teadmisi jagada, talle meeldib õpetajaga arutellu astuda. Väga asjalik sõnavõtja kirjanduse tundides. Kirjandushuviline, tihti võib teda näha kooli koridoris diivanil lugemas. Tegeleb veel näitlemisega – tõsiselt kultuurne inimene. Üritab kõigi inimestega hästi läbi saada, tore ja sõbralik. Oskab palju rääkida ja seletada. Seisab enda eest. Ei anna alla oma unistuste osas ka siis, kui teele tulevad mõned ebaõnnestumised. Tubli ja töökas neiu, jõuab kindlasti oma unistusteni ja tõuseb tippu. Võru on hinges.

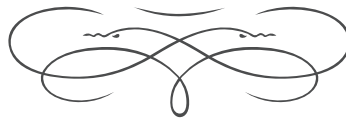
Tauri Voolaid

Tauri on vaimukas, heade kommetega ja kuidagi väga *approachable* ning sotsiaalne klassivend. Sõbralik ja rõõmsameelne, koomiline tegelane. Tauri on avatud inimene ja kuulab alati ära, mis teisel öelda on, ning vastab, naeratus suul. Ta on Felixi teine pool. Tasakaalukas ja arukas noormees, hea vestluskaaslane, väga aus ja siiras. Vaga vesi, sügav põhi. Eesti keele tundides on temaga väga mõnus arutleda. Hommikused inglise keele tunnid pole tema jaoks. Vahetult enne matemaatika kontrolltöid võtab meeleldi kuulda viimaseid õpetussõnu. Lisaks spordipoiss – jalka on elu. Võtab elu vabalt. Oma pruunide silmadega on ta kindlasti tõeline südametemurdja.

Annar Õim

Annari rolli meie klassikollektiivis on raske üle hinnata. Tema on see, kes kõik enda imefailidega kontrolltöödest läbi tassis. Märksõnaks on tema puhul kindlasti „abivalmidus“ ja ka „lahkus“. Annar alati hoolitseb ja on päästnud nii mõnegi päeva sellega, kui ta lahkelt Tõmmu komme või šokolaadi jagab. Väga suure südamega noormees. Ilmselt teab, et kõik hea tuleb tagasi. Tal on laialdased teadmised mitmes valdkonnas, eelkõige ajaloos. Annar on alati rõõmsameelne, muhe ja tore ning üks siiraimaid noormehi klassis. Bridžis kui jumal ja konspektide tegemisel kui masin.

H-klass

Naatan Johannes Bender

Mees, kes alati oskab vastata õpetajate küsimustele. Tema tunneb alati ära mustade teksade ja tumesinise kampsuni järgi. Kui mõnes tunnis on teemaks tumedanahalised, siis Naatani nime kuuleb rohkem kui ühe klassivenna suust, sest ta on tõmmum kui teised. Talle meeldib väga jalgpalli mängida. Tal on oranž vöö budos, seega ei tasu temaga tüli norida. Arvatavasti saab temast astrofüüsik või mingi muu teadur.

Hendrik Haaviste

Lõbus väike mees, kes oskab nalja teha ja jagab joonlauda alati väga hea meelega. Ta on tore poiss, kes toetab alati ning ei tee kunagi kedagi maha. Talle meeldib pidudel alati imelikke *selfie*'sid teha ja tal on naljakas naer, mis on vahel naljakam kui nali ise. Tal on ka väga armas pisike koer.

Lauri-Robert Indus

Lühikeste jalgadega supersportlane, jalgpall mängib teda, mitte tema jalgpalli. Samuti on ta saalihokis väga osav. Ta annab endast parima, et klassikaaslaste tuju üleval hoida ning oskab ennast igast olukorrast välja rääkida. Osaleb alati klassiüritustel ning esimestesse tundidesse tavaliselt väga täpselt ei jõua.

Jaak Martin Kaarepere

Meie klassi ajaloolane ja kirjanik. Väga suure südamega poiss, kes aitab alati teisi ning ta on väga stiilne. Jaak vaatab väga palju filme ja loeb, seega tal on väga lai silmaring ning vestlused on temaga alati põnevad. Suur Star Warsi fänn. Talle meeldivad kassid.

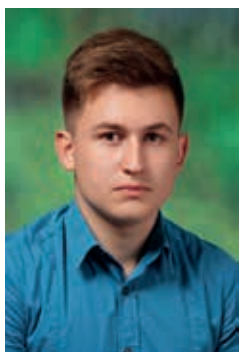
Aare Kauss

On esmaspäeva hommik, klass on haudvaikne. Klassi tagumisest nurgast kostub üle ruumi sügav ohe – see on Aare. Ta on nagu tulnukas, kes vahel ei näe ega kuule midagi, küllap mõtleb oma teooriaid välja, neid tal ikka jagub. Tal on igas tunnis midagi öelda ning küsib küsimusi selleks, et saaks midagi küsida. On väga pühendunud oma kaaslasele – arvutile.

Liina Kinks

Tubli ja rõõmsameelne tüdruk ning meie klassis kahtlemata üks teravamaid pliiatseid. Kui klassis läheb rahakogumiseks, ei anna Liina alla enne, kui kõik klassikaaslased on oma osa ära toonud. Alla ei anna ta ka matemaatika koduste ülesannetega, need on tal alati tehtud. Samuti suudab ta panna meie klassi salongiõhtuks esinemisi ja videoid tegema. Liina on suur kassiarmastaja ning igal võimalikul hetkel vaataks ta kassivideoid. Lisaks on ta truu oma pisikesele autole, mida hellitavalt munaks kutsub.

Ilja Kossarev

Pole ühtegi ajalootundi magama jäämata mööda saatnud. Ta laulab ja mängib kitarri väga hästi. Tal on süda õiges kohas ning aitab alati, kui keegi on hädas. Lisaks on Ilja sportlik ning kui H-klass vajab jalgpallis väravavahti, siis on see meil omast käest võtta. Illi on ka kõva töömees.

Külliki Liin

Tagasihoidlik tüdruk, kellel on juuksed alati ilusti säritud kas siis mõnda kenasse punupatsi või lihtsalt üles pandud. Klassi ette ta väga ei kipu ning kõva häälega üle klassi ei räägi, kuid kui temalt midagi küsida või temaga suhelda, on ta alati rõõmsameelne ning nõus aitama. Ta on väga hea jooksja ja suurepärane käsitöös.

Keili Lillepäärg

Vaikne, sõbralik ja tagasihoidlik tüdruk. Saab koolis hakkama ning on muutunud julgemaks ja enesekindlamaks. Ta on neiu, kelle vahetunnid on disko jaoks ja kes eelistab kanda lõhedega teksasid. Vabatahtlikult osales bioloogia olümpiaadil ja üllatuslikult sai punkte rohkem kui Naatan, millega kindlustas endale suurepärase kolmanda koha.

Kertu Mikko

Tätoveeringutega tüdruk. Vahel terava ütlemisega, kuid ei mõtle kõike tõsiselt. Tal on suur isu vastu vaielda, kui talle midagi ei meeldi. Kõnetades vastab ta rõõmsameelselt ning pole vist päeva, mil keegi oleks näinud mossis Kertut. Leiab ALATI inglise keele kodulugemiste vastused netist üles.

Fred Nõmm

Meie klassi "Fred the farmer", kes on täiesti habemes. Eesti keele ja kirjanduse tundides üritab vahel midagi tarka ja koomilist öelda, mis vahel tuleb välja, vahel mitte. Fred on suurepärase monteerija. Tema jutust on vahel raske aru saada, kuid muidu on väga sõbralik ja tore poiss.

Mart Oja

Viisakas klassivend, kes alati ootab klassi ukse juures kõik tüdrukud ära, enne kui ise klassi siseneb. Tal on huvitavad lähenemised ülesannetele ja probleemidele ning suudab kõiki üllatada, ka õpetaja Oleskit. Aitab õppida kontrolltöödeks ning on abivalmis. Mardil on alati vajalikud ja asjakohased *memed* käepärast võtta.

Marit Papli

Neiu, kelle garderoobis on peamiselt musta värvi erinevad varjun-
did. Mariti naer on äärmiselt nakkav, temaga tõsiseks jäämine on *mis-
sion impossible*. Talle meeldib väga süüa ning tema koti põhjas on alati
peidus mõni banaan või sussišokolaad. Toitu on ta ka nõus jagama.
Kui on vaja kätekreemi, siis Marit on inimene, kelle poole pöörduda.
Marit ja punk käivad kokku.

Anett Põldes

Tõeline eestlane – laulab kooris ja tantsib rahvatantsu. Ta on ka
joonistamises ja maalimises väga osav. Tema kohta võiks öelda, et on
multitalent. Tal on alati kodused ülesanded tehtud, ka siis, kui ei oska.
Ta aitab isegi siis, kui endal hästi ei lähe. Jagab ka lahkelt kätekreemi.
Anett teab kindlalt, mida ta elult tahab ning tulevasel geenitehno-
loogil on prioriteedid paigas. Ta on koeraarmastaja ning tema väike
kutsikas on äärmiselt armas. Tema hele nahk muutub päikesepaistel
kuldpruuniks, nii et alati on märgatav, kui Anett on käinud soojamaa-
reisil.

Matias Rosin

Mees on nagu tammepakk, karu ka kardab, aga kool suudab ikka
mehe maha murda, matemaatikas jagab matsu. Vihik on tal nagu pil-
diraamat – kui kirjutada ei viitsi, siis joonistada ikka viitsib. Ta on
spetsialiseerunud mõnevõrra teistsugustel aladel, mille hulka kuulu-
vad ka võimalikult vähese töö tegemine, konspektide leidmine ja veel
oskab ta nalja teha ning nii kiiresti rääkida, et keegi midagi aru ei saa.

Annabel Saar

Äärmiselt armas ja abivalmis tüdruk. Hämmastas kõiki oma laulu-
oskusega, oskab ilusti klaverit mängida. Kõva käsi võrkpallis. Otseko-
hene neiu, kes ei karda oma arvamust välja öelda. Mõistev, aitab, kui
abi on vaja. Kui on vaja teha midagi salongiõhtu jaoks, on Annabelil
alati ideid. Esimene, kes meie klassist load sai. Liina *partner in crime*
matemaatikas.

Katarina Sei

Tuntud kui Kats, äärmiselt ilusate tumedate silmadega neiu. Ta on väga humoorikas tüdruk, kelle suu ega ka jalgade peale pole ükski elukas astunud, sest laulda ja tantsida meie Kats oskab. Kui Maritil ega Anettil kätekreemi pole, siis Katsil ikka on. Arvutimängudes kõva käpp.

Karl Taul

“Vaga vesi, sügav põhi” on täpselt õige lause Karli kohta. Pealtnäha paistab ta tagasihoidliku ja vaikse poisina, kuid tegelikult on Karl väga huvitav ja jutukas inimene. Tema intelligentsustase on kindlasti üle maksimumi ja tal on väga lai silmaring. Karl teab raamatute väärtust. Kui antaks välja maailma kõige osavama puuduja tiitel, oleks see kindlasti Karli oma.

Deisi Tihemets

Perfektsionist, kes teeb kõike alati hästi korralikult, ei salli joonimata vihikuid. Kolme aasta jooksul on ta teinud pea iga kontrolltöö materjalidest konspekti. Ilma tema konspektideta oleks nii mõnigi siit koolist ammu lahkunud. Ta on väga avatud ning kõik klassikaaslased on kindlasti kuulnud vähemalt korra tema karvasest kassist Bertast, armsatest kanadest tema maakodus või sellest, kui külm tal kogu aeg on. Tüdruk on osav tennises. Deisi on ka väga pisike. Ta on abivalmis, töökas ja sõbralik.

Maarja Tiits

Pigem tuntud kui Tiits, sest rohkem on klassis kuulda tema perekonna- kui eesnime. Väike inimene suure iseloomuga, kes ei löö kartma kellegi ega millegi ees. Iseloomulik naer kajab tavaliselt üle klassi, kui mitte üle kooli. Ta ütleb alati välja selle, mida mõtleb. Tema kohta kehtib ütlus “enne ütle ja siis pigem ära enam mõtle”. Tark tüdruk, kellel fantaasiast puudust ei tule. Vahepeal on Tiits ohtlik, eriti kui ta närvi läheb, siis ei soovita kellelegi tema teele jääda.

Theresa Tompel

Väga omapärane tüdruk, kellel on üsna huvitav kõnepruuk, kunagi ei jää ta vastust võlgu. Ta on väga hea suhtleja ning oskab hästi laulda ja kitarri mängida. Jõgevamaa Gümnaasiumis pole ilmselt ühtki inimest, keda Theresa muigama ei oleks pannud. Kui klassis on kuulda naerukajakaid, siis tõenäosus on umbes 90%, et see on Theresa, tema pinginaaber Marit või mõlemad koos. Ta võib sulle pulgakommi 76 euroga maha müüa nii, et sa ei saa arugi.

Kert Uiga

Meie klassi bemmimees, kes tõmbab oma autoga naisi ligi rohkem kui must auk. Kui Kert bemmi sai, tahtis ka õpetaja Ljuda küüti koju. Tõeliselt siiras ja abivalmis noormees, kes armastab tohutult oma kahte kassi – Särtsut ja Täpsut. Kõige paremad kassi-snäpid tulevad Kerdilt. Ta on alati rõõmsameelne ning pole päevagi, kus ta ei naerataks.

Marion Villak

Meie klassi pesamuna, kes muidu on helge peaga, kuid neid blondiinihetki tuleb ikka üksjagu ette. Oskab küsida küsimusi, mille peale keegi teine isegi ilmselt ei tuleks. Oma vahva naeruga suudab ka teised naerma ajada. Kui õpetaja Olesk küsib koduseid töid, on Marion krapsti püsti. Sport on põhiline, muu pole oluline, tulihingeline jalkahunt, Võnnu Ronaldo, alati energiline tütarlaps.

Andreas Õun

Pealtnäha tõsine ning ükskõikne, kuid tegelikult sõbralik, hooliv ja rõõmsameelne. Meie klassi sporditäht, kellel on vigastusi olnud ilmselt rohkem kui eluaastaid. Koolis käib küll nagu kuuvarjutus, aga oma asjadega saab sellegipoolest hakkama. Üleüldse saab Andreas ilmselt kõigega hakkama. Oskab iga asja kohta midagi öelda ja teab elust palju, tema lugusid on huvitav kuulata. Tema lemmiktsitaatide hulka kuulub “Elu on seiklus!”.

I-klass

Kärt Aru

Kärt on salapärane ja vaikne. Ta teab palju, ütleb vähe, on tagasihoidlik, samas kohusetundlik, hoolas, sõbralik, nutikas ja arukas. Klassis teda eriti rääkimas ei kuule, kui just õpetaja midagi ei küsi. Kui aga temaga juttu teha, saab teada, et tegelikult on tegu väga vahva ja vaimuka tüdrukuga.

Keiti Djakonova

Keiti on koeraemme ehk suur koortearmastaja, tema lemmikud on pomeranianid. Keiti on naerusuine, tore, abivalmis, hooliv ja ambitsioonikas. Hästi fotogeeniline ja ilusa naeratusega tüdruk. Koolis on ta malbe ja pigem tagasihoidlik, väljaspool kooli aga elav ja jutukas, temaga ei hakka kunagi igav. Ta on hea joonistaja, aga matemaatika talle väga ei meeldi. Väga hea sõber, kuulaja ja nõuandja. Äärmiselt sõbralik ning aus klassiõde, kes suudab alati igas halvas olukorras head näha.

Helina Harend

Helina on meie klassi kõige vanem, samas aga kõige pisem. Armastab magusat. Ei oskaks eales arvata, et nii pisike tüdruk nii palju magusat sööb. Ta on armas, abivalmis, sõbralik, positiivne, aus ja ilus klassiõde. Vaikne, kuid sees pesitseb peohing. Helina on tark ja tal on palju teadmisi erinevatest valdkondadest.

Hindrek Klaos

Hindrek on justkui müsteerium. Sõbralik, lahke ja abivalmis, kes on valmis klassi alati aitama. Hoiab oma sõpru. Ta ei vingu kunagi ja on kõigi vastu sõbralik. Hindrek on väga jutukas, seltsiv ja seltskondlik, väga hea huumorisoonega. Loomult on küll üpris laisk: koduseid töid teeb, kuidas teeb, aga vähemalt teeb. Hindrek teab kõike meemidest.

Peep Kolberg

Peep on meie klassi kuldmedalist. Ta on füüsik, keemik, matemaatik, ajaloolane. Füüsikas, matemaatikas või inglise keeles „6“ saamine pole mingi probleem. Peep on kõva käsi lauatennises, vastast on raske leida. Tore ja abivalmis, uskumatult tark ja heade ütlemistega. Peep ei räägi palju, kuid see vähene, mida ta ütleb, on tabav, humoorikas ja asjakohane – puhas kuld. Elav legend!

Marii-Anett Lillemägi

Marii-Anett on sõbralik, jutukas, hea huumoriga, aktiivne, töökas ja abivalmis, alati särav ja rõõmus, välja arvatud siis, kui on tulemas mõni kontrolltöö. Suhtleb väga paljude inimestega. Talle meeldib, kui tal on õigus, ja kui talle midagi ei meeldi, siis sellest teavad kõik. Marii-Anett on ettevõtlik ja äärmiselt sportlik, kes teeb isegi jalgpallis poistelegi silmad ette. Lisaks on ka tubli koorilaulja. Mariil on kaks võimalust – aevastada hiirvaikselt või hästi kõvasti. Tema koolikotist leiab igale maitsele midagi hamba alla.

Villu Lillik

Villu on kui kuuvarjutus, kelle puhul oleks lihtsam märkida koolis kohal oldud tunde kui puudumisi. Villu on heasüdamlik ja tore semu, vaikne, tagasihoidlik ning tark. Mõnikord oleme teda isegi naeratas näinud. Ehkki Villu on I-klassi pesamuna, on ta klassi üks täiskasvanulikumaid õpilasi. Tark poiss, kes saab hästi hakkama tehnoloogiaga: kui midagi on katki, siis Villu parandab, seda muidugi siis, kui ta koolis on. Kui temalt abi küsida, siis ta aitab alati ning ta ei suhtu sellesse kuidagi vastumeelselt.

Margit Maide

Margit on väga-väga edasipüüdlik ja ambitsioonikas, ta näeb iga asjaga palju vaeva. Seab kõrgeid eesmärgke ja alati saavutab need. Margitil on selged sihid ja suured unistused. Margit ei karda tunnis küsida. Kui kellelgi teisel küsimusi pole, siis Margit on ikka keskendunud ja leiab midagi, mille kohta küsida. Kindlasti ei karda ta eksida, teistest erineda ja oma arvamust väljendada. Kui klassis on kõik ühele arvamusele jõudnud, siis Margit tahab ikka asju teisiti teha. Vahel on tal väga huvitavad seisukohad. Ilmselt on ta Taavi järel klassi suurim jõusaalis käija. Arvestades seda, et ta jälgib tervislikku eluviisi ja püüab toituda tervislikult, on tema suurimaks patuks sõõrikud, neid ostab ta alati „*cheat day*“!

Triinu Margens

Kõik need 3 aastat on ta tunnis konspekti kirjutanud. Isegi kui terve klass vaatab videot, siis Triinu kirjutab sellest konspekti. Kui kunagi peaksid arvutid ära kaduma, siis ta teeniks Wordi asendajana ilmselt korralikult. Triinu teab, mida ta elult tahab ning milliste eesmärkide poole liigub. Talle meeldib tegeleda kunsti, fotograafia ja füüsikaga. On väga töökas ning suhtub õppetöösse väga suure innuga. Teeb alati kõike korralikult ja läbimõeldult. Ta ei karda abi küsida ega eksida. Isegi kui Triinu mingit asja ei oska, ei jäta ta asja pooleli. Viisakas, tark, töökas ning usin klassiõde.

Mareeta Ojasaar

Mareeta on täht tantsupõrandal. Tema ja tantsimine käivad samamoodi käsikäes nagu pühapäev ja pannkoogid. Mareeta on oma loomult pühendunud ning väga kindlate eesmärkidega. Võtab hobisid tõsiselt, ei anna milleski alla. Ta loeb palju, täiendab pidevalt oma teadmisi ja laiendab silmaringi. Ta pingutab ja töötab palju ehk kindel on see, et ta jõuab elus üsna kaugele. Mareeta on mõistev, ääretult sõbralik, positiivne, viisakas, rõõmsameelne, arukas ja töökas. Meie klassi kunsti hing.

Mathias-Henrik Paas

Mathias-Henrik on mees, kes tunneb end kodusemalt metsades kui klassis. Metsa võib nimetada tema teiseks koduks. Tegeleb palju Kaitseliiduga seotud tegevustega. Tal on kindel eesmärk ja teeb selle nimel kõvasti tööd. Õige Eesti patrioot, kooli ühe põhiväärtuse – isamaalisus – kandja. Tema arvamused ja seisukohad erinevad tihti teiste omadest, kuid ta ei karda enda vaadete eest välja astuda. Mathias-Henrik on viisakas, ei mõista kedagi hukka. Koolis on vaikne ja räägib harva, aga tarka juttu. Ta kas keskendub tunnis või magab, vahepealset võimalust ei ole. Koolis näeb teda ikka diivanil pikutamas või kott-toolis tukkumas.

Bert Pettai

Bert on tõeline seltskonnahing. Teeb head nalja ja oskab seltskonda koos hoida, hoolib klassikaaslastest, väga hea organiseerija ning koolielus väga aktiivne ja ettevõtlik. Ta on väga hea avalik esineja. Berdile meeldib käia pidulikult riides ka siis, kui selleks otsest põhjust pole. Tal on väga kindlad sihid ja eesmärgid, mille nimel on valmis kõvasti pingutama. Ta võib olla väga usin ja tegus, aga leidub ka perioode, mil ta on väga laisk. Talle ei ole probleemiks tunnis natuke tukastada. Bert aitab alati hädast välja ning tal leidub häid mõtteid.

Taavi Pillesaar

Taavi on seltskondlik, hea huumorimeelega ja abivalmis klassivend, kes on alati suureks abiks rühmatöodes. Taavile ei meeldi liigne tähelepanu ning tühja juttu ta ei räägi. Inglise keeles külastab teda tihti Unemati. Taavi teab, et jope kandmine on nõrkadele, väljas võib kasvõi -20 kraadi olla, tema tuleb ikka dressipluusiga kooli. On suutnud külmad Jõgeva talved üle elada jopet kandmata. Klassi kõige suurem jõusaalis käija, tõeline musklimees. Ilmselt on jõusaal tema teine kodu. Lähima 10 aasta jooksul saab ta tõenäoliselt Eesti meistriks kultuurismis. I-klassi tugevaim õpilane.

Angro Raja

Angro on klassi driftija. Sõidab 55Kw Pologa, aga Instagrami postitab pilte, nagu sõidaks Ferrariga. Heasüdamlik ja hea huumorisoonega pikk poiss. Tal on omapärane stiil. Teda iseloomustavad tätoveeringud kätel ja kaelal ning talle meeldib rulaga sõita. Ta on hea arvutigraafikas ja inglise keeles. Kritiselab palju vihikusse, ilmselt on tal vihikutes rohkem joonistusi kui kooliasju. Enesekindel ning tunnis leiab alati aega ka telefonis suhelda. Ükskõik kui mahukas töö ei oleks, Angro viib alati töö esimesena ära. Kui ta tahab, siis ka pingutab.

Elen Riiman

Elen on sõbralik ja enamasti rõõmus, samas tagasihoidlik ja vaikne, kuid on alati klassiüritustel kohal. Kõige stiilsem neiu meie koolis: ilusad juuksed ja riided. Riided räägivad enda eest, ilmselt seetõttu on ta vaikne. Tüdrukul on kindel eesmärk silme ees (disainer) ja teeb selle nimel kõvasti tööd. Tal on väga suur huvi kunsti vastu. Tegeleb sellega, mis talle südamelähedane on. Omapärane neiu, kelle tõelised anded avalduvad kunstiringis. Ta kritiselab tihti tundides vihiku äärtele midagi huvitavat. Elen ei karda eksida. Ta on andekas kunstis, joonistamises ja küünetehnikas.

Kadi Rosenberg

Kadi on alati rõõmsameelne ja äärmiselt hea kannatusega. Kadile meeldib naerda ja süüa. Ta armastab väga McDonaldsis käimist, võiks öelda, et see on tema teiseks koduks. Inimene, kes ei lähe mitte kunagi suuremaks, aga sööb rohkem kui pooled poisid meie koolis. Nakkava naeruga neiu, kes oskab alati klassi tuju üleval hoida. Kui tema ja Kaisa naerma hakkavad, siis on seda teise Jõgeva otsa ka kuulda.

Kaisa Saluste

Kaisa on hästi optimistlik, aktiivne, tore, mõistev, abivalmis, tark, jutukas, naljakas, asjalik ja särav klassiõde. Klassi kõige entusiastlikum, ettevõtlikum ja aktiivsem inimene. Mõnikord on tal väga pöörased, aga samas lahedad ideed. Organisaator ja eestvedaja. Ei ole asju, millega Kaisa hakkama ei saaks. Hoolitseb kõigi ja kõige eest, et iga üritus saaks korraldatud. Klassi täht, klassi vaim. Väga aktiivne kaasalöõja ja korraldaja. Suudab ja jaksab kõike. Teab vist kõiki vanemaid eestikeelseid laule peast. Kohati muretsseb liiga palju. Talle meeldib poliitika, ilmselt on tulevane eurosaadik. Presidendi suur sõber.

Diana Sammel

Kui Diana iga haridusliku nõuande eest ühe sendi küsiks, oleks ta kindlasti miljonär. Ainus tüdruk meie koolis, kes suudab Peebuga õppimises rinda pista. Väga tark, edukas ja heade ideedega inimene. Kodutööd on tal alati tehtud. Ta abistab alati, on meie klassi teine kuldaju. Tark ja tore, laia silmaringi ja avatud mõtlemisega. Dianal on alati palju häid mõtteid või ideid, need tulevad paaris- või grupitöödes iga kord kasuks. Tema konspektid ja kodutööd on tihti terve klassi hädast välja aidanud – meie klassi ingel. Mõnikord eelistab tunnis olemise asemel lauatennist mängida: ta on Jõgevamaa Gümnaasiumi pinksiprintsess.

Triinu Sinimets

Triinu on 100 protsenti vegan. Kõik jutud viivad veganluseni. Tema põhimõttekindlus ja järjepidevus on imetlusväärne. Enesekindluse ja kõikumatu hing, loomaarmastaja ja väga vaikse olekuga. Triinu on I-klassi kõige sõbralikum õpilane, ta on eranditult kõigi vastu väga lahke ja abivalmis. Armastab oma autot. Sõidab nagu Ott Tänak. Autoroolis raske jalaga ja muidu lihtsalt terava ütlemisega. „Vaga vesi, sügav põhi.“

Anton Šteinbacht

Anton on usumatult jutukas tegelane, kellega saab tohutult palju nalja. Ilmselt kannatab ravimatu lobapidamatuse all, tänu millele võib iga tunni küll huvitavaks, aga mitte alati õpetlikuks muuta. Bioloogias ja eesti keeles on Berdiga duo, kes panevad nii õpetajad kui ka kaasõpilased naerma. Talle meeldib bioloogia ja on selles väga hea. Kui midagi teeb, siis hingega ja hästi. Tal on iga teema kohta oma aramus, mida ta ka alati väga häälekalt demonstreerib. Tema elulooramat oleks kindlasti Nobeli kirjandusauhinna väärt.

Janek Zarin

Janek on väga tore, hooliv, toetav, abivalmis ja rõõmus inimene. Energiat on tal alati üleliia palju. Kohati puudub koolist või hilineb tundidesse liiga sageli. Meeldib asju alati viimasele minutile jätta, väga rõõmus ja jutukas, vabal ajal konkureerib Paul Ojaga. Janek on alati õnnelik. Elu moto on *"Smile more"*. Janek on kõigiga sõbralik. Ta on jutukas ja oskab tuju tõsta. Ta on väga vastutulelik ja omakasupüüdmatu. Vaikse olekuga, meeldib inimesi üllatada, alati valmis väravat kaitsma, oskab nalja teha. Tulevane staar-DJ, kellel on lõpmatult optimismi.

Carmen Taavet

Carmeni maapealne jumal on Taukar. Suur Taukari fänn, ilmselt ei ole ühtegi kontserti, kus ta pole käinud. Muretsseb alati kõigi eest, huvitub kultuurist, teab tihtipeale igasuguseid kultuuritegelasi, rõõmus ja valju naeruga, jutukas. Carmenil suust võib koolis kõige tihedamini kuulda kahte lauset: "Mul on külm. Tahaks süüa." Temaga koos istudes juba igav ei hakka. Ta võib küll ka vinguda, aga sisimas on ta väga positiivne neiu.

Indrek Tammeväli

Indrek on tagasihoidlik ja vaikne, kuid heasüdamlik, lahke ja abivalmis, suure südamega. Vabal ajal mängib arvutis. Kui temalt abi küsida, siis ta aitab alati. Ta ei tee kellelegi kunagi liiga, ka mitte sõnadega. Indrek on perfektsionist, ta annab endast kas 100% või ei tee asja üldse. Väga edasipüüdlik ja hea huumorisooniga. Tubli matemaatikas ja füüsikas. Nutispordis on ta osav – nutispordi legend, kellel vastaseid eriti palju ei ole.

Mari-Liis Toomemägi

Mari-Liis on väga püüdlik ja näeb koolis palju vaeva. Usin konspektiteerija. Ta aitab alati teisi, ei tee kunagi kellelegi liiga. Mari-Liisile ei meeldi eksida, isegi kui tal on õige vastus, ta parema meelega jätab selle enda teada. Mari-Liis on fotogeeniline. Tema enim kasutatud väljendid on "Palun vabandust!" või "Anna andeks!" ka siis, kui ta midagi teinud pole. Mari-Liisile meeldivad koerad ja head hinded. Ta on suure südamega ja väga hooliv. Üks otsekohesemaid inimesi klassis. Väga julge ja taibukas, lisaks ka hea huumorisooniga ja sõbraliku naeratusega.

Rasmus Vaher

Rasmus on hooliv, tark ja ettevõtlik poiss. Helge pea Avinurmest – nupp nokib. Kui keegi eksib, on Rasmus esimene, et viga paranda. Asendamatu liige rühmatöös. Aitab alati, kui temalt abi küsida. Mängib korvpalli ja teeb kõiki teisi spordialasid ka hästi. Mälumängus on ka hea, teab alati igale spordiküsimusele vastust. Geograafia-õpetaja lemmik, tegelikult vist kõikide õpetajate lemmik.

Andreas Vilt

Andreast näeb koolis harva, aga palliplatsil on tema unistus ilmselt saada kunagi Ronaldoks. Koolis käib harva, puudumiste poolest on klassis nr 1. Ainult president on Jõgevamaa Gümnaasiumi vähem külastanud kui Andreas. Andreasel on head naljad, ta on alati viisakas ja sõbralik. Hea kuulaja, aus. Jalkamees, teeb oma asja, enesekindel, suhtleb oma seltskonnaga, suudab rohkem, kui välja näitab.

Sander Õunapuu

Sander on sõbralik ja abivalmis, ilusa naeratusesega. Täis tahtejõudu, püüdleb pidevalt eesmärkide poole. Sander on väga haritud, laia silmaringiga, karismaatiline ja hea suhtleja. Poliitikust isamaaline sportlane, kes on väga nutikas. Alati poliitiliselt korrektne. Suur spordi- ja mälumänguhuviline. Peaaegu kõik esikohad spordis kuuluvad meie koolis temale. Tal on kõige kiirem Golf, ainult natukene aeglasem kui Sander ise. „Kiirus, olen kiirus.“ Väga hea õppimises, teab ajaloost ja ühiskonnast kõike, ilmselt Tiit Naaritsa lemmikõpilane. Tema jaoks ei ole olemas mingeid takistusi, mida ta ei suudaks ületada.

